

Izdevums
latviešu valodā

Informācija un paziņojumi

66. gadagājums

2023. gada 30. maijs

Saturs

IV Paziņojumi

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

Eiropas Savienības Tiesa

2023/C 189/01	Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas <i>Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī</i>	1
---------------	---	---

V Atzinumi

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

Tiesa

2023/C 189/02	Lieta C-699/21, E. D. L. (Uz slimību balstīts atteikuma pamats: Tiesas (virspalāta) 2023. gada 18. aprīļa spriedums (<i>Corte costituzionale</i> (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eiropas apcietināšanas ordera izpilde, kurš izdots pret E. D. L. (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Eiropas apcietināšanas orderis – Pamatlēmums 2002/584/TI – 1. panta 3. punkts – 23. panta 4. punkts – Nodošanas procedūras starp dalībvalstīm – Neizpildes pamati – LES 4. panta 3. punkts – Lojālas sadarbības pienākums – Eiropas apcietināšanas ordera izpildes apturēšana – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pants – Necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās aizliegums – Smaga, hroniska un potenciāli neārstējama slimība – Būtiska kaitējuma risks personas, uz kuru attiecas Eiropas apcietināšanas orderis, veselībai)	2
---------------	---	---

2023/C 189/03	Lieta C-1/23 PPU, <i>Afrin</i> : Tiesas (trešā palāta) 2023. gada 18. aprīļa spriedums (<i>Tribunal de première instance francophone de Bruxelles</i> (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – X, Y, A, kura likumiskie pārstāvji ir X un Y, B, kura likumiskie pārstāvji ir X un Y/ <i>État belge</i> (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Robežkontrolē, patvērumu un imigrācija – Imigrācijas politika – Direktīva 2003/86/EK – Tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos – 5. panta 1. punkts – Pieteikuma par ieceļošanu un uzturēšanos iesniegšana, lai īstenotu ģimenes atkalapvienošanās tiesības – Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā apgādnieka ģimenes locekļiem ir paredzēts pienākums iesniegt pieteikumu šīs valsts kompetentajā diplomātiskajā pārstāvniecībā personiski – Neiespējamība vai pārmērīgas grūtības ierasties minētajā pārstāvniecībā – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 7. un 24. pants)	3
2023/C 189/04	Lieta C-619/22, “ <i>Sinda & V R</i> ”: Tiesas (sestā palāta) 2023. gada 20. aprīļa rīkojums (Zemgales rajona tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SIA “ <i>Sinda & V R</i> ”/Rīgas domes Satiksmes departaments (Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants – Prasība izklāstīt pamatlietas tiesiskā regulējuma kontekstu – Prasība norādīt saikni starp Savienības tiesību normām, kuru interpretācija tiek lūgta, un piemērojamo valsts tiesisko regulējumu – Nepietiekami precīza informācija – Acīmredzama nepieņemamība)	4
2023/C 189/05	Lieta C-703/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 16. novembrī iesniedza <i>Raad van State</i> (Nīderlande) – <i>WU/Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)</i>	4
2023/C 189/06	Lieta C-707/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 17. novembrī iesniedza <i>Raad van State</i> (Nīderlande) – <i>Minister van Infrastructuur en Waterstaat/AVROTROS</i>	5
2023/C 189/07	Lieta C-719/22: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 24. novembrī iesniegusi <i>Hof van beroep te Antwerpen</i> (Nīderlande) – <i>Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën/Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV</i>	5
2023/C 189/08	Lieta C-751/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 8. decembrī <i>Shopify Inc.</i> iesniegusi par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2022. gada 12. oktobra spriedumu lietā T-222/21 <i>Shopify/EUIPO – Rossi u.c. (“Shoppi”)</i>	6
2023/C 189/09	Lieta C-780/22 P: Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 22. decembrī <i>Zaun Ltd</i> iesniegusi par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2022. gada 19. oktobra spriedumu lietā T-231/21 <i>Praesidiad/EUIPO – Zaun (“Poteau”)</i>	7
2023/C 189/10	Lieta C-7/23, <i>Marvesa Rotterdam</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 10. janvārī iesniedza <i>Raad van State</i> (Beļģija) – <i>Marvesa Rotterdam NV/Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten (FAVV)</i>	7
2023/C 189/11	Lieta C-42/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 28. janvārī <i>Mendes SA</i> iesniegusi par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2022. gada 30. novembra spriedumu lietā T-678/21 <i>Mendes/EUIPO – Actial Farmaceutica Srl</i>	8
2023/C 189/12	Lieta C-51/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 1. februārī <i>Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2022. gada 22. novembra rīkojumu lietā T-640/20 <i>Validity/Komisija</i>	8
2023/C 189/13	Lieta C-53/23, <i>Asociația “Forumul Judecătorilor din România”</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 2. martā iesniedza <i>Curtea de Apel Pitești</i> (Rumānija) – <i>Asociația “Forumul Judecătorilor din România”, Asociația “Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”/Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României</i>	9
2023/C 189/14	Lieta C-61/23, <i>Ekostroy</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 7. februārī iesniedza <i>Administrativen sad Haskovo</i> (Bulgārija) – “ <i>Ekostroy</i> ” <i>EOOD/Agentsia “Patna infrastruktura”</i>	10
2023/C 189/15	Lieta C-76/23, <i>Cobult</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 13. februārī iesniedza <i>Landgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) – <i>Cobult UG/TAP Air Portugal SA</i>	10

2023/C 189/16	Lieta C-78/23, <i>Deutsche Lufthansa</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 14. februārī iesniedza <i>Amtsgericht Steinfurt</i> (Vācija) – UE/ <i>Deutsche Lufthansa AG</i>	11
2023/C 189/17	Lieta C-89/23, <i>Companhia União de Crédito Popular</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 16. februārī iesniedza <i>Supremo Tribunal Administrativo</i> (Portugāle) – <i>Companhia União de Crédito Popular SARL/Autoridade Tributária e Aduaneira</i>	12
2023/C 189/18	Lieta C-92/23: Prasība, kas celta 2023. gada 17. februārī – Eiropas Komisija/Ungārija	12
2023/C 189/19	Lieta C-104/23, <i>A GmbH & Co. KG</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 22. februārī iesniedza <i>Bundesfinanzhof</i> (Vācija) – <i>A GmbH & Co. KG/Hauptzollamt B</i>	14
2023/C 189/20	Lieta C-106/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 22. februārī <i>Patrick Vanhoudt</i> iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 14. decembra spriedumu lietā T-490/21 <i>Vanhoudt/EIB</i>	14
2023/C 189/21	Lieta C-107/23 PPU, Lin: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 22. februārī iesniedza <i>Curtea de Apel Braşov</i> (Rumānija) – kriminālprocess pret C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.	15
2023/C 189/22	Lieta C-109/23°, <i>Jemerak</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 23. februārī iesniedza <i>Landgericht Berlin</i> (Vācija) – GM un ON/PR	16
2023/C 189/23	Lieta C-125/23, <i>Unedic</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 1. martā iesniedza <i>Cour d'appel d'Aix-en-Provence</i> (Francija) – <i>Association Unedic délégation AGS de Marseille/V, W, X, Y, Z, sabiedrības K pilnvarotais likvidators</i>	17
2023/C 189/24	Lieta C-126/23, <i>Burdene</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 2. martā iesniedza <i>Tribunale Ordinario di Venezia</i> (Itālija) – UD, QO, VU, LO, CA/ <i>Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno</i>	18
2023/C 189/25	Lieta C-134/23, <i>Elliniko Symvoulío gia tous Prosfyges</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 7. martā iesniedza <i>Symvoulío tis Epikrateias</i> (Grieķija) – “ <i>Elliniko Symvoulío gia tous Prosfyges</i> ”, <i>Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia “Ypostirixi Prosfygon sto Aigaio”/Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsís kai Asylou</i>	19
2023/C 189/26	Lieta C-157/23, <i>Ford Italia</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 13. martā iesniegusi <i>Corte suprema di cassazione</i> (Itālija) – <i>Ford Italia SpA/ZP, Stracciari SpA</i>	19
2023/C 189/27	Lieta C-161/23, <i>Lireva Investments u.c.</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 16. martā iesniedza Satversmes tiesa (Latvija) – VL, ZS, <i>Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc./Latvijas Republikas Saeima</i>	20
2023/C 189/28	Lieta C-163/23, <i>Palognali</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 14. martā iesniedza <i>Giudice di pace di Bologna</i> (Itālija) – <i>Governo Italiano/UX</i>	21
2023/C 189/29	Lieta C-164/23, <i>VOLÁNBUSZ</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 16. martā iesniedza <i>Szegedi Törvényszék</i> (Ungārija) – <i>VOLÁNBUSZ Zrt./Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal</i>	22
2023/C 189/30	Lieta C-166/23: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 17. martā iesniedza <i>Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)</i> (Zviedrija) – <i>Naturvårdsverket/Nouryon Functional Chemicals AB</i>	23
2023/C 189/31	Lieta C-170/23, <i>trendtours Touristik</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 20. martā iesniedza <i>Landgericht Frankfurt am Main</i> (Vācija) – <i>trendtours Touristik GmbH/SH</i>	24
2023/C 189/32	Lieta C-204/23, <i>Lufthansa Linee Aeree Germaniche u.c.</i> : Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 28. martā iesniedza <i>Consiglio di Stato</i> (Itālija) – <i>Autorità di regolazione dei trasporti/Lufthansa Linee Aeree Germaniche u.c.</i>	24

2023/C 189/33	Lieta C-208/23, Martiesta: Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 30. martā iesniegusi Corte suprema di cassazione (Itālija) – AX	25
2023/C 189/34	Lieta C-210/23: Prasība, kas celta 2023. gada 31. martā – Eiropas Komisija/Portugāles Republika . . .	25
2023/C 189/35	Lieta C-252/23 P: Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 17. aprīlī European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2023. gada 7. februāra rīkojumu lietā T-81/22 Euranimi/Komisija	26
Vispārējā tiesa		
2023/C 189/36	Lieta T-39/21: Vispārējās tiesas 2023. gada 19. aprīļa spriedums – PP u. c./Parlaments (Civildienests – Ierēdņi – Ar Covid-19 pandēmiju saistītā veselības krīze – Lēmums, ar kuru atļauj strādāt nepilnu darba laiku, lai rūpētos par tuviniekiem ārpus dienesta vietas – Iespējas veikt pilna laika tāldarbu ārpus dienesta vietas neesamība – Kļūdas pirmstiesas procedūrā – Lēmums, ar kuru apmierināts pieteikums par nepilna darba laika darbu – Intereses celt prasību neesamība – Nepieņemamība – Atalgojums – Ekspatriācijas pabalsta izmaksas apturēšana – Civildienesta noteikumu 62. un 69. pants – Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta pārkāpums)	28
2023/C 189/37	Lieta T-749/21: Vispārējās tiesas 2023. gada 19. aprīļa spriedums – Gerhard Grund Gerüste/EUIPO – Josef-Grund-Gerüstbau (“Josef Grund Gerüstbau”) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Josef Grund Gerüstbau” – Agrāka valsts grafiska preču zīme “grund” – Relatīvs spēkā neesamības pamats – Sajaukšanas iespējas neesamība – Apzīmējumu līdzības neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts) . . .	29
2023/C 189/38	Lieta T-61/22: Vispārējās tiesas 2023. gada 19. aprīļa spriedums – OD/Eurojust (Civildienests – Pagaidu darbinieki – Dienesta interesēs uz laiku veikta iecelšana citā amatā – Civildienesta noteikumu 7. pants – Lūgums sniegt palīdzību – Civildienesta noteikumu 24. pants – Pagaidu pārcelšanas pasākums – Jēdziens “nelabvēlīgs akts” – Tiesības tikt uzklausītam – Atbildība)	29
2023/C 189/39	Lieta T-74/22: Vispārējās tiesas 2023. gada 19. aprīļa spriedums – Siemens/Parlaments (Publiski līgumi – Publiski būvdarbu līgumi – Iepirkuma procedūra – Ugunsdrošības sistēmas atjaunošana Parlamenta ēkā Strasbūrā – Pretendenta piedāvājuma noraidīšana un līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citiem pretendentiem – Ārpuslīgumiskā atbildība)	30
2023/C 189/40	Lieta T-162/22: Vispārējās tiesas 2023. gada 19. aprīļa spriedums – OQ/Komisija (Civildienests – Ierēdņi – Disciplinārlieta – Disciplinārsods – Atstādināšana no amata bez pensijas tiesību samazinājuma – Civildienesta noteikumu IX pielikuma 10. pants – Samērīgums – Pienākums norādīt pamatojumu)	30
2023/C 189/41	Lieta T-491/22: Vispārējās tiesas 2023. gada 19. aprīļa spriedums – Zitro International/EUIPO – e-gaming (Smaidiņš ar cilindra cepuri) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas attēlo smaidiņu ar cilindra cepuri, reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas attēlo izdomātu personāžu – Relatīvs atteikuma pamats – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)	31
2023/C 189/42	Lieta T-183/22: Vispārējās tiesas 2023. gada 31. marta rīkojums – Eggers & Franke/EUIPO – E. & J. Gallo Winery (“EF”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Iebildumu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	32
2023/C 189/43	Lieta T-184/22: Vispārējās tiesas 2023. gada 31. marta rīkojums – Eggers & Franke/EUIPO – E. & J. Gallo Winery (“E & F”) (Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Iebildumu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)	32
2023/C 189/44	Lieta T-472/22: Vispārējās tiesas 2023. gada 31. marta rīkojums – Mocom Compounds/EUIPO – Centemia Conseils (“Near-to-Prime”) (Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Near-to-Prime” – Absolūts spēkā neesamības pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) – Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)	33
2023/C 189/45	Lieta T-116/23: Prasība, kas celta 2023. gada 27. februārī – Medel u.c./Komisija	33

2023/C 189/46	Lieta T-142/23: Prasība, kas celta 2023. gada 13. martā – <i>Swenters/Komisija</i>	35
2023/C 189/47	Lieta T-182/23: Prasība, kas celta 2023. gada 8. aprīlī – <i>Innovation & Entrepreneurship Business School/EUIPO – Thinksales</i> (“Sales School Powered by IEBS”)	36
2023/C 189/48	Lieta T-185/23: Prasība, kas celta 2023. gada 11. aprīlī – <i>Insomnia/EUIPO – Black Insomnia Coffee</i> (“BLACK INSOMNIA”)	36
2023/C 189/49	Lieta T-186/23: Prasība, kas celta 2023. gada 11. aprīlī – <i>Insomnia/EUIPO – Black Insomnia Coffee</i> (“BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY”)	37
2023/C 189/50	Lieta T-188/23: Prasība, kas celta 2023. gada 13. aprīlī – <i>IU Internationale Hochschule/EUIPO</i> (“IU International University of Applied Sciences”)	38
2023/C 189/51	Lieta T-189/23: Prasība, kas celta 2023. gada 13. aprīlī – <i>The Mochi Ice Cream Company/EUIPO</i> (“my mochi”)	38
2023/C 189/52	Lieta T-192/23: Prasība, kas celta 2023. gada 14. aprīlī – <i>Peikko Group/EUIPO – Anstar</i> (Metāla siju celtniecības vajadzībām forma)	39
2023/C 189/53	Lieta T-193/23: Prasība, kas celta 2023. gada 13. aprīlī – <i>MegaFon/Padome</i>	40
2023/C 189/54	Lieta T-194/23: Prasība, kas celta 2023. gada 16. aprīlī – <i>Fractal Analytics/EUIPO – Fractalia Remote Systems</i> (“FRACTALIA”)	41
2023/C 189/55	Lieta T-201/23: Prasība, kas celta 2023. gada 17. aprīlī – <i>CRA/Padome</i>	41
2023/C 189/56	Lieta T-203/23: Prasība, kas celta 2023. gada 19. aprīlī – <i>Studiocanal/EUIPO – Leonine Distribution</i> (“ARTHAUS”)	42
2023/C 189/57	Lieta T-204/23: Prasība, kas celta 2023. gada 19. aprīlī – <i>Studiocanal/EUIPO – Leonine Distribution</i> (“ARTHAUS”)	43

IV

(Paziņojumi)

EIROPAS SAVIENĪBAS IESTĀŽU UN STRUKTŪRU SNIEGTI PAZIŅOJUMI

EIROPAS SAVIENĪBAS TIESA

Eiropas Savienības Tiesas jaunākās publikācijas *Eiropas Savienības Oficiālajā Vēstnesī**(2023/C 189/01)***Jaunākā publikācija**

OV C 179, 22.5.2023.

Iepriekšējās publikācijas

OV C 173, 15.5.2023.

OV C 164, 8.5.2023.

OV C 155, 2.5.2023.

OV C 134, 17.4.2023.

OV C 127, 11.4.2023.

OV C 121, 3.4.2023.

Šie teksti pieejami

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>.

V

(Atzinumi)

JURIDISKAS PROCEDŪRAS

TIESA

Tiesas (virspalāta) 2023. gada 18. aprīļa spriedums (*Corte costituzionale* (Itālija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – Eiropas apcietināšanas ordera izpilde, kurš izdots pret E. D. L.

(Lieta C-699/21 ⁽¹⁾, E. D. L. (Uz slimību balstīts atteikuma pamats)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesu iestāžu sadarbība krimināllietās – Eiropas apcietināšanas orderis – Pamatlēmums 2002/584/TI – 1. panta 3. punkts – 23. panta 4. punkts – Nodošanas procedūras starp dalībvalstīm – Neizpildes pamati – LES 4. panta 3. punkts – Lojālas sadarbības pienākums – Eiropas apcietināšanas ordera izpildes apturēšana – Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pants – Necilvēcīgas vai pazemojošas izturēšanās aizliegums – Smaga, hroniska un potenciāli neārstējama slimība – Būtiska kaitējuma risks personas, uz kuru attiecas Eiropas apcietināšanas orderis, veselībai)

(2023/C 189/02)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte costituzionale

Pamatlietas puses

Prasītājs: E. D. L.,

piedaloties: *Presidente del Consiglio dei Ministri*

Rezolutīvā daļa

Padomes Pamatlēmuma 2002/584/TI (2002. gada 13. jūnijs) par Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm, kurā grozījumi izdarīti ar Padomes 2009. gada 26. februāra Pamatlēmumu 2009/299/TI, 1. panta 3. punkts un 23. panta 4. punkts kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 4. pantu

ir jāinterpretē tādējādi, ka

- tad, ja ir pamatoti iemesli uzskatīt, ka pieprasītās personas nodošana, izpildot Eiropas apcietināšanas orderi, var acīmredzami kaitēt tās veselībai, izpildes tiesu iestāde izņēmuma kārtā var uz laiku apturēt nodošanu;
- tad, ja izpildes tiesu iestāde, kurai jālemj par smagi slimas pieprasītās personas nodošanu, izpildot Eiropas apcietināšanas orderi, atzīst, ka pastāv nopietni un pamatoti iemesli uzskatīt, ka nodošana šo personu pakļautu reālam riskam, ka būtiski sašūnāsies tās paredzamais dzīves ilgums vai strauji, būtiski un neatgriezeniski pasliktināsies tās veselības stāvoklis, šai iestādei ir jāaptur nodošana un jālūdz izsniegšanas tiesu iestādei sniegt visu informāciju par apstākļiem, kādos paredzēts veikt minētās personas kriminālvajāšanu vai turēt to apcietinājumā, kā arī par iespējām pielāgot šos apstākļus tās veselības stāvoklim, lai novērstu šāda riska iestāšanos;

— tad, ja, ņemot vērā izsniegšanas tiesu iestādes sniegto informāciju, kā arī visu pārējo izpildes tiesu iestādes rīcībā esošo informāciju, šķiet, ka šo risku nevar izslēgt saprātīgā termiņā, pēdējai minētajai iestādei ir jāatsaka Eiropas apcietināšanas ordera izpilde. Savukārt, ja minēto risku var izslēgt šādā termiņā, ar izsniegšanas tiesu iestādi jāvienojas par jaunu nodošanas datumu.

(¹) OV C 73, 14.2.2022.

Tiesas (trešā palāta) 2023. gada 18. aprīļa spriedums (Tribunal de première instance francophone de Bruxelles (Beļģija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – X, Y, A, kura likumiskie pārstāvji ir X un Y, B, kura likumiskie pārstāvji ir X un Y/État belge

(Lieta C-1/23 PPU (¹), Afrin (²))

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Steidzamības prejudiciālā nolēmuma tiesvedība – Robežkontrolē, patvēruma un imigrācija – Imigrācijas politika – Direktīva 2003/86/EK – Tiesības uz ģimenes atkalapvienošanos – 5. panta 1. punkts – Pieteikuma par ieceļošanu un uzturēšanos iesniegšana, lai īstenotu ģimenes atkalapvienošanās tiesības – Dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā apgādnieka ģimenes locekļiem ir paredzēts pienākums iesniegt pieteikumu šīs valsts kompetentajā diplomātiskajā pārstāvniecībā personiski – Neiespējamība vai pārmērīgas grūtības ierasties minētajā pārstāvniecībā – Eiropas Savienības Pamattiesību harta – 7. un 24. pants)

(2023/C 189/03)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Tribunal de première instance francophone de Bruxelles

Pamatlietas puses

Prasītāji: X, Y, A, kura likumiskie pārstāvji ir X un Y, B, kura likumiskie pārstāvji ir X un Y

Atbildētāja: État belge

Rezolutīvā daļa

Padomes Direktīvas 2003/86/EK (2003. gada 22. septembris) par tiesībām uz ģimenes atkalapvienošanos 5. panta 1. punkts, lasot to kopsakarā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 7. pantu, kā arī 24. panta 2. un 3. punktu,

ir jāinterpretē tādējādi, ka

tas nepieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu, kurā, lai iesniegtu pieteikumu par ieceļošanu un uzturēšanos ģimenes atkalapvienošanās nolūkā, tiek prasīts, lai apgādnieka – it īpaši atzīta bēgļa – ģimenes locekļi personiski ierastos dalībvalsts diplomātiskajā vai konsulārajā pārstāvniecībā, kuras kompetencē ir viņu dzīvesvieta vai uzturēšanās vieta ārvalstīs, tostarp situācijā, kad viņiem nav iespējams vai ir pārmērīgi grūti ierasties šajā pārstāvniecībā, neskarot šīs dalībvalsts iespēju pieprasīt šo ģimenes locekļu personisku ierašanos vēlākā pieteikuma par ģimenes atkalapvienošanos procedūras posmā.

(¹) OV C 104, 20.3.2023.

(²) Šīs lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

Tiesas (sestā palāta) 2023. gada 20. aprīļa rīkojums (Zemgales rajona tiesas (Latvija) lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu) – SIA “Sinda & V R”/Rīgas domes Satiksmes departaments

(Lieta C-619/22 ⁽¹⁾, “Sinda & V R”)

(Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu – Tiesas Reglamenta 53. panta 2. punkts un 94. pants – Prasība izklāstīt pamatlietas tiesiskā regulējuma kontekstu – Prasība norādīt saikni starp Savienības tiesību normām, kuru interpretācija tiek lūgta, un piemērojamo valsts tiesisko regulējumu – Nepietiekami precīza informācija – Acīmredzama nepieņemamība)

(2023/C 189/04)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Zemgales rajona tiesa

Pamatlietas puses

Prasītāja: SIA “Sinda & V R”

Atbildētājs: Rīgas domes Satiksmes departaments

Rezolutīvā daļa

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko Zemgales rajona tiesa (Latvija) iesniegusi ar lēmumu, kas pieņemts 2022. gada 20. septembrī, ir acīmredzami nepieņemams.

⁽¹⁾ Iesniegšanas datums: 27.9.2022.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 16. novembrī iesniedza Raad van State (Nīderlande) – WU/Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)

(Lieta C-703/22)

(2023/C 189/05)

Tiesvedības valoda – nīderlandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītājs: WU

Atbildētāja: Directie van het Centraal Bureau Rijvaardigheidsbewijzen (CBR)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2006/126/EK (2006. gada 20. decembris) par vadītāju apliecībām ⁽¹⁾ III pielikuma 6.4. punkts, it īpaši standarts par abu acu vismaz 160° horizontālo redzes lauku, ņemot vērā samērīguma principu, ir jāinterpretē tādējādi, ka šim standartam var būt atbilstīga arī persona, kura no medicīniskā viedokļa neatbilst šim standartam, bet kura saskaņā ar dažādu medicīnas ekspertu atzinumiem tomēr faktiski ir spējīga vadīt kravas automobili?
- 2) Ja atbilde uz šo jautājumu ir noliedzīga, vai tad saskaņā ar Direktīvu par vadītāju apliecībām atsevišķos gadījumos ir iespējams veikt samērīguma pārbaudi, lai gan Direktīvas par vadītāju apliecībām III pielikuma 6.4. punktā nav paredzēta iespēja šādos gadījumos piemērot izņēmumus?

- 3) Ja tas tā ir, kādiem apstākļiem var būt nozīme, izvērtējot jautājumu, vai atsevišķos gadījumos var atkāpties no redzes lauka standarta Direktīvas par vadītāju apliecībām III pielikuma 6.4. punkta izpratnē?

(¹) OV 2006, L 403, 18. lpp. (turpmāk tekstā – “Direktīva par vadītāju apliecībām”).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 17. novembrī iesniedza Raad van State (Nīderlande) – Minister van Infrastructuur en Waterstaat/AVROTROS

(Lieta C-707/22)

(2023/C 189/06)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītājs: Minister van Infrastructuur en Waterstaat

Atbildētāja: AVROTROS

Piedaloties: Bestuur van de Luchtverkeersleiding Nederland, Royal Schiphol Group NV/Schiphol Nederland BV

Prejudiciālie jautājumi

- 1) a) Ko nozīmē “ziņas par atgadījumiem” un “pienācīga konfidencialitāte” Regulas Nr. 376/2014 (¹) 15. panta 1. punkta izpratnē, ņemot vērā Hartas 11. pantā un ECPAK 10. pantā nostiprināto vārda un informācijas brīvību?
b) Vai kopsavilkuma informācija ir jāuzskata par “ziņām par atgadījumiem” Regulas Nr. 376/2014 15. panta 1. punkta izpratnē?
- 2) a) Vai, ņemot vērā Hartas 11. pantā un ECPAK 10. pantā nostiprināto vārda un informācijas brīvību, Regulas Nr. 376/2014 15. panta 1. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka ar to ir saderīgs tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkojamais, saskaņā ar kuru nedrīkst publiskot nekādu informāciju par ziņotajiem atgadījumiem?
b) Vai tas attiecas arī uz kopsavilkuma informāciju par ziņotajiem atgadījumiem?
- 3) Ja atbilde uz 2. jautājuma a) un b) daļu ir noliedzīga: vai kompetentā valsts iestāde var piemērot vispārīgu valsts tiesisko regulējumu par informācijas sniegšanu, saskaņā ar kuru informācija nav izpaužama, ja vien šāda izpaušana nav svarīgāka par interesēm, kas saistītas, piemēram, ar attiecībām ar citām valstīm un starptautiskām organizācijām, valsts iestāžu veikto pārbaudi, kontroli un uzraudzību, privātās dzīves neaizskaramību un izvairīšanos no nesamērīgām priekšrocībām vai nelabvēlīgākas situācijas radīšanas fiziskām vai juridiskām personām?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) Nr. 376/2014 (2014. gada 3. aprīlis) par ziņošanu, analīzi un turpmākajiem pasākumiem attiecībā uz atgadījumiem civilajā aviācijā un ar ko groza Eiropas Parlamenta un Padomes Regulu (ES) Nr. 996/2010 un atceļ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2003/42/EK, Komisijas Regulas (EK) Nr. 1321/2007 un (EK) Nr. 1330/2007 (OV 2014, L 122, 8. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2022. gada 24. novembrī iesniegusi Hof van beroep te Antwerpen (Nīderlande) – Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën/Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV

(Lieta C-719/22)

(2023/C 189/07)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Hof van beroep te Antwerpen

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Openbaar Ministerie, Federale Overheidsdienst Financiën*

Atbildētājas: *Profit Europe NV, Gosselin Forwarding Services NV*

Prejudiciālais jautājums

Vai Pamatregulas Nr. 1225/2009 ⁽¹⁾ 1., 5., 6. un 9. pantam ir pretrunā Regula Nr. 1071/2012 ⁽²⁾ un Īstenošanas regula Nr. 430/2013 ⁽³⁾, ciktāl ar tām nosaka antidempinga maksājumus par Ķīnas Tautas Republikas izcelsmes čuguna ar lodveida grafitu lietu vītrotu cauruļu savienotājelementu importu, ja šie ražojumi ne sūdzībā par antidempinga procedūras sākšanu, ne paziņojumā par antidempinga pasākuma sākšanu nav atzīti par attiecīgo ražojumu, nav iesniegti pierādījumi par dempingu, kaitējumu un cēloņsakarību un Eiropas Komisija nekādā veidā nav pārbaudījusi ražojuma normālo vērtību, tā eksporta cenu, iespējamo dempinga starpību, iespējamo kaitējumu, kaitējuma apmēru, citu zināmo faktoru ietekmi uz kaitējumu, cēloņsakarību starp dempingu un kaitējumu, kā arī nepieciešamību Savienības interesēs noteikt antidempinga maksājumus šiem ražojumiem (čuguna ar lodveida grafitu lieti vītroti cauruļu savienotājelementi)?

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 1225/2009 (2009. gada 30. novembris) par aizsardzību pret importu par dempinga cenām no valstīm, kas nav Eiropas Kopienas dalībvalstis (OV 2009, L 343, 51. lpp.).

⁽²⁾ Komisijas Regula (ES) Nr. 1071/2012 (2012. gada 14. novembris), ar ko nosaka pagaidu antidempinga maksājumu par Ķīnas Tautas Republikas un Taizemes izcelsmes kaļamā čuguna vītrotu cauruļu savienotājelementu importu (OV 2012, L 318, 10. lpp.).

⁽³⁾ Padomes Īstenošanas regula (ES) Nr. 430/2013 (2013. gada 13. maijs), ar ko nosaka galīgo antidempinga maksājumu un galīgi iekasē pagaidu maksājumu, kurš noteikts Ķīnas Tautas Republikas un Taizemes izcelsmes kaļamā čuguna vītrotu cauruļu savienotājelementu importam, un izbeidz procedūru attiecībā uz Indonēziju (OV 2013, L 129, 1. lpp.)

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 8. decembrī *Shopify Inc.* iesniegusi par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2022. gada 12. oktobra spriedumu lietā T-222/21 *Shopify/EUIPO – Rossi u.c.* (“*Shoppi*”)

(Lieta C-751/22 P)

(2023/C 189/08)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Shopify Inc.* (pārstāvji: *S. Völker* un *M. Pemsel*, advokāti)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), *Massimo Carlo Alberto Rossi*, *Salvatore Vacante* un *Shoppi Ltd*

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt pārsūdzēto spriedumu;
- atcelt EUIPO Apelācijas otrās padomes 2021. gada 18. februāra lēmumu lietā R 785/2020-2 (apstrīdētais lēmums);
- piespriest EUIPO un personām, kas iestājušās lietā, atlīdzināt tiesāšanās izdevumus, tostarp tiesvedībā Vispārējā tiesā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības atbalstam apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza vienu pamatu, proti, Regulas (EK) Nr. 207/2009 ⁽¹⁾, kurā grozījumi izdarīti ar Regulu (ES) 2015/2424 ⁽²⁾, 53. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot to kopsakarā ar tās 8. panta 1. punkta b) apakšpunktu, pārkāpumu.

Apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza turpmāk norādītos argumentus.

Vispārējā tiesa neesot ņēmusi vērā paaugstinātas atšķirtspējas pierādījumus, ko apelācijas sūdzības iesniedzēja bija iesniegusi attiecībā uz Apvienoto Karalisti, jo apstrīdētais lēmums tika pieņemts pēc Līguma par Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotās Karalistes izstāšanos no Eiropas Savienības un Eiropas Atomenerģijas kopienas ⁽³⁾ 127. pantā paredzētā pārejas perioda beigām. Vispārējā tiesa esot nospriedusi, ka apelācijas sūdzības iesniedzējai ir jābūt iespējai aizliegt vēlākas preču zīmes izmantošanu ne tikai tās reģistrācijas pieteikuma iesniegšanas datumā, bet arī Apelācijas padomes lēmuma pieņemšanas datumā. Tādējādi Vispārējā tiesa būtībā esot nospriedusi, ka relatīva atteikuma pamata piemērošanas nosacījumiem spēkā neesamības atzīšanas procesa gadījumā ir jābūt izpildītiem apstrīdētās preču zīmes pieteikšanas datumā vai prioritātes datumā un *EUIPO* (t.i., Anulēšanas nodaļas vai Apelācijas padomes) lēmuma pieņemšanas datumā.

⁽¹⁾ Padomes Regula (EK) Nr. 207/2009 (2009. gada 26. februāris) par Kopienas preču zīmi (OV 2009, L 78, 1. lpp.).

⁽²⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (ES) 2015/2424 (2015. gada 16. decembris), ar ko groza Padomes Regulu (EK) Nr. 207/2009 par Kopienas preču zīmi, Komisijas Regulu (EK) Nr. 2868/95, ar ko īsteno Padomes Regulu (EK) Nr. 40/94 par Kopienas preču zīmi, un atceļ Komisijas Regulu (EK) Nr. 2869/95 par maksām, kas jāmaksā Iekšējā tirgus saskaņošanas birojam (preču zīmes, paraugi un modeļi) (OV 2015, L 341, 21. lpp.).

⁽³⁾ OV 2020, L 29, 7. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2022. gada 22. decembrī *Zaun Ltd* iesniegusi par Vispārējās tiesas (sestā palāta) 2022. gada 19. oktobra spriedumu lietā T-231/21 *Praesidiad/EUIPO – Zaun* (“Poteau”)

(Lieta C-780/22 P)

(2023/C 189/09)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: *Zaun Ltd* (pārstāvis: C. Weber, advokāts)

Pārējās lietas dalībnieces: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs, *Praesidiad Holding*

Ar 2023. gada 17. aprīļa rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda *Zaun Ltd* pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 10. janvārī iesniedza *Raad van State* (Beļģija) – *Marvesa Rotterdam NV/Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten* (FAVV)

(Lieta C-7/23, *Marvesa Rotterdam*)

(2023/C 189/10)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Iesniedzējtiesa

Raad van State

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Marvesa Rotterdam NV*

Atbildētāja: *Federaal Agentschap voor de veiligheid van de voedselketten* (FAVV)

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Lēmuma 2002/994/EK ⁽¹⁾ par atsevišķiem aizsardzības pasākumiem attiecībā pret dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas importēti no Ķīnas, pielikuma I daļa redakcijā, kurā grozījumi izdarīti ar Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/1068 ⁽²⁾, ar ko groza Lēmumu 2002/994/EK par atsevišķiem aizsardzības pasākumiem attiecībā pret dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas importēti no Ķīnas, ir jāinterpretē tādējādi, ka jēdziens “zvejniecības produkti” aptver gan produktus, kas paredzēti cilvēka uzturam, gan arī produktus, kas paredzēti dzīvnieku uzturam, un ka tādējādi dzīvnieku uzturam paredzēta zivju eļļa var tikt uzskatīta par “zvejniecības produktu” iepriekš minētā pielikuma izpratnē?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai Lēmuma 2002/994/EK par atsevišķiem aizsardzības pasākumiem attiecībā pret dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas ievesti no Ķīnas, pielikuma I daļa redakcijā, kurā grozījumi izdarīti ar Īstenošanas lēmumu (ES) 2015/1068, ar ko groza Lēmumu 2002/994/EK par atsevišķiem aizsardzības pasākumiem attiecībā pret dzīvnieku izcelsmes produktiem, kas importēti no Ķīnas, pārkāpj Padomes Direktīvas 97/78/EK ⁽³⁾ (1997. gada 18. decembris), ar ko nosaka principus, kuri reglamentē veterināro pārbauzu organizēšanu attiecībā uz produktiem, ko ievad Kōpienā no trešām valstīm, 22. panta 1. punktu attiecīgajā gadījumā kopsakarā ar LESD 2. protokola par subsidiaritātes principa un proporcionalitātes principa piemērošanu 1. pantu, tādēļ, ka cilvēka uzturam paredzēti zvejniecības produkti, kuru izcelsmes valsts ir Ķīna, ir atbrīvoti no ieviešanas aizlieguma atbilstīgi iepriekš minētā Lēmuma 2002/994/EK 2. pantam, savukārt dzīvnieku uzturam paredzēti zvejniecības produkti, kuru izcelsmes valsts ir Ķīna, ir pakļauti šim ieviešanas aizliegumam?

⁽¹⁾ OV 2002, L 348, 154. lpp.

⁽²⁾ OV 2015, L 174, 30. lpp.

⁽³⁾ OV 1998, L 24, 9. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 28. janvārī Mendes SA iesniedusi par Vispārējās tiesas (devītā palāta) 2022. gada 30. novembra spriedumu lietā T-678/21 Mendes/EUIPO – Actial Farmaceutica Srl

(Lieta C-42/23 P)

(2023/C 189/11)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: Mendes SA (pārstāvji: M. Cavattoni, advokāts)

Pārējie lietas dalībnieki: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO), Actial Farmaceutica Srl

Ar 2023. gada 19. aprīļa rīkojumu Tiesa (apelācijas sūdzību pieļaujamības vērtējuma palāta) atzina apelācijas sūdzību par nepieļaujamu un piesprieda Mendes SA pašai segt savus tiesāšanās izdevumus.

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 1. februārī Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre iesniedza par Vispārējās tiesas (septītā palāta) 2022. gada 22. novembra rīkojumu lietā T-640/20 Validity/Komisija

(Lieta C-51/23 P)

(2023/C 189/12)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Validity Foundation – Mental Disability Advocacy Centre (pārstāvji: B. Van Vooren, advocaat, un M. R. Oyarzabal Arigita, abogada)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu un pamatotu;
- atcelt Vispārējās tiesas 2022. gada 22. novembra rīkojumu lietā T-640/20 Validity/Komisija;

- atcelt Komisijas 2020. gada 6. augusta Lēmumu C(2020) 5540 final un 2021. gada 19. aprīļa Lēmumu C(2021) 2834 final, kā arī
- piespriest Eiropas Komisijai atbildzināt apelācijas sūdzības iesniedzēja tiesāšanās izdevumus vai,
- pakārtoti, nodot lietu Vispārējai tiesai atkārtotai izskatīšanai pēc būtības un atlikt lemšanu par tiesāšanās izdevumiem

Pamati un galvenie argumenti

Ar pirmo pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs iebilst pret Vispārējās tiesas konstatējumu, ka nav riska, ka Komisija pārkāps Regulas 1049/2001 (turpmāk tekstā – “Pārredzamības regula”) 4. panta 3. punktu, jo:

- i. pamats “savstarpējās uzticēšanās gaisotne” neesot uzskatāms par vispārīgu konfidencialitātes prezumpciju un
- ii. neesot riska, ka Komisija saistībā ar turpmākiem pieprasījumiem par piekļuvi dokumentiem atkal balstīsies uz tādu nekonkrētu pamatu kā “savstarpējās uzticēšanās gaisotne”.

Ar otro pamatu apelācijas sūdzības iesniedzējs apgalvo, ka Vispārējā tiesa ir pieļāvusi tiesību kļūdu, secinādama, ka nav riska, ka atkārtoti netiks ievēroti pārskatāmības un labas pārvaldības principi un ka tiks pārkāptas Pārredzamības regulas procesuālo tiesību normas, kā tas noticis procesā, sakarā ar kuru radies šis strīds.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 2. martā iesniedza *Curtea de Apel Pitești* (Rumānija) – *Asociația “Forumul Judecătorilor din România”*, *Asociația “Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”/Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României*

(Lieta C-53/23, *Asociația “Forumul Judecătorilor din România”*)

(2023/C 189/13)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Pitești

Pamatlietas puses

Prasītāji: Asociația “Forumul Judecătorilor din România” un Asociația “Mișcarea pentru Apărarea Statutului Procurorilor”

Atbildētājs: Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție – Procurorul General al României

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LES 2. pantam un 19. panta 1. punkta otrajai daļai, lasot tos kopsakarā ar [Hartas] 12. un 47. pantu, ir pretrunā robežu noteikšana tiesnešu profesionālo apvienību prasību celšanai, lai veicinātu un aizsargātu tiesnešu neatkarību un tiesiskumu, kā arī saglabātu profesijas statusu, ciktāl ir ieviests nosacījums, ka ir jābūt leģitīmām privātām interesēm, kas, pamatojoties uz *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Augstā kasācijas tiesa, Rumānija) saistošu lēmumu, kuram ir sekojusi valsts prakse lietās, kas ir līdzīgas tai, kurā ir iesniegts šis jautājums, ir tikušas pārmērīgi ierobežotas, pieprasot tiešas saiknes esamību starp administratīvo aktu, kura tiesiskumu pārbauda tiesas, un tiesnešu profesionālo apvienību tiešo mērķi un uzdevumiem, kas paredzēti to statūtos, gadījumos, kad šīs apvienības cenšas panākt efektīvu tiesisko aizsardzību Savienības tiesību regulētajos jautājumos saskaņā ar statūtos noteikto vispārējo mērķi un uzdevumiem?

- 2) Vai, ņemot vērā atbildi uz pirmo jautājumu, LES 2. pantam, 4. panta 3. punktam un 19. panta 1. punkta otrajai daļai, Akta par pievienošanās nosacījumiem IX pielikumam un Lēmumam 2006/928 ⁽¹⁾ ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums, ar kuru Valsts korupcijas apkarošanas direkcijas kompetence ir ierobežota, ekskluzīvu kompetenci izmeklēt tiesnešu un prokuroru izdarītos korupcijas noziegumus (plašā nozīmē) piešķirot atsevišķiem prokuroriem, kurus (Rumānijas ģenerālprokurors pēc Augstākās tieslietu padomes plēnuma priekšlikuma) speciāli izraugās *Înalta Curte de Casație și Justiție* (Augstā kasācijas tiesa) piesaistītajā prokuratūrā un attiecīgi apelācijas tiesām piesaistītajās prokuratūrās, kuru kompetencē ir izmeklēt arī citu kategoriju noziedzīgu nodarījumus, kurus ir izdarījuši tiesneši un prokurori?

⁽¹⁾ Komisijas lēmums (2006. gada 13. decembris), ar ko izveido mehānismu, lai nodrošinātu sadarbību un pārliecinātos par Rumānijā sasniegto, novēršot noteiktus trūkumus tādās jomās kā tiesu sistēmas reforma un cīņa pret korupciju (OV 2006, L 354, 56. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 7. februārī iesniedza *Administrativen sad Haskovo* (Bulgārija) – “*Ekostroy*” EOOD/*Agentsia “Patna infrastruktura”*

(Lieta C-61/23, *Ekostroy*)

(2023/C 189/14)

Tiesvedības valoda – bulgāru

Iesniedzējtiesa

Administrativen sad Haskovo

Pamatlietas puses

Pieteicēja: “*Ekostroy*” EOOD

Atbildētāja: *Agentsia “Patna infrastruktura”*

Prejudiciālie jautājumi

Vai Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 1999/62/EK (1999. gada 17. jūnijs) par dažu infrastruktūru lietošanas maksas noteikšanu smagajiem kravas transportlīdzekļiem ⁽¹⁾ 9.a pants ir jāinterpretē tādējādi, ka šajā pantā noteiktajai prasībai, ka sankcijām, kuras paredzētas par to valsts noteikumu pārkāpumiem, kuri pieņemti saskaņā ar šo direktīvu, jābūt samērīgām, ir pretrunā tāds valsts tiesiskais regulējums kā pamatlietā aplūkotais, kurā ir paredzēta naudas soda piemērošana (fiziskajām vai juridiskajām personām) fiksētā apmērā par noteikumu pārkāpumiem, kas attiecas uz pienākumu iepriekš noteikt un samaksāt autoceļu nodevu par valsts ceļu infrastruktūras izmantošanu, neatkarīgi no šo pārkāpumu veida un smaguma, turklāt ir paredzēta iespēja tikt atbrīvotam no administratīvās atbildības, samaksājot tā saucamo “kompensācijas nodevu”?

⁽¹⁾ OV 1999, L 187, 42. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 13. februārī iesniedza *Landgericht Frankfurt am Main* (Vācija) – *Cobult UG/TAP Air Portugal SA*

(Lieta C-76/23, *Cobult*)

(2023/C 189/15)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Cobult UG*

Atbildētāja: *TAP Air Portugal SA*

Prejudiciālie jautājumi

1) Vai Regulas ⁽¹⁾ (EK) Nr. 261/2004 7. panta 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka pasažieris ir devis rakstveida piekrišanu saņemt biļetes cenas atlīdzinājumu Regulas (EK) Nr. 261/2004 8. panta 1. punkta a) apakšpunkta pirmā ievilkuma izpratnē, izmantojot ceļojuma kuponu, ja pasažieris šādu kuponu izvēlas apkalpojošā gaisa pārvadātāja tīmekļa vietnē un saņem to e-pastā, tādējādi izslēdzot iespēju vēlāk saņemt naudas atmaksu par biļeti, savukārt biļetes cenas atlīdzinājums naudā ir iespējams tikai pēc sazināšanās ar apkalpojošo gaisa pārvadātāju?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes (2004. gada 11. februāris) Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 14. februārī iesniedza *Amtsgericht Steinfurt* (Vācija) – UE/*Deutsche Lufthansa AG*

(Lieta C-78/23, *Deutsche Lufthansa*)

(2023/C 189/16)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Amtsgericht Steinfurt

Pamatlietas dalībnieki

Prasītājs: UE

Atbildētāja: *Deutsche Lufthansa AG*

Prejudiciālais jautājums

Vai informēšana par izmaiņām rezervācijā zemāk izklāstītajā formulējumā ar norādi par vēl atlikušajiem turpceļā un atpakaļceļā savienotajiem lidojumiem no rezervācijas apstiprinājuma atbilst saturiskajām prasībām, kas izvirzītas informēšanai par lidojuma atcelšanu Regulas (EK) Nr. 261/2004 ⁽¹⁾ 5. panta 1. punkta c) apakšpunkta izpratnē:

“Izmaiņas rezervācijā

[gaisa pārvadātāja nosaukums], rezervācijas kods: [..]

(Rādīt/apstrādāt rezervāciju)

Cienījamais klient!

Koronavīrusa izraisītās krīzes dēļ joprojām ir nepieciešams pielāgot mūsu lidojumu plānu. Līdz ar to izmaiņas ir skārušas arī Jūsu rezervāciju.

Mēs esam centušies atrast Jums labāko iespējamo maršrutu un lūdzam pārbaudīt izmainīto rezervāciju. Visi atlikušie Jūsu ceļojuma lidojumi ir norādīti; atceltie lidojumi nav norādīti.”

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 261/2004 (2004. gada 11. februāris), ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (OV 2004, L 46, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 16. februārī iesniedza Supremo Tribunal Administrativo (Portugāle) – Companhia União de Crédito Popular SARL/Autoridade Tributária e Aduaneira

(Lieta C-89/23, Companhia União de Crédito Popular)

(2023/C 189/17)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Iesniedzējtiesa

Supremo Tribunal Administrativo

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: Companhia União de Crédito Popular SARL

Otra puse kasācijas tiesvedībā: Autoridade Tributária e Aduaneira

Prejudiciālais jautājums

Lai noskaidrotu, vai komisijas maksai 11 % apmērā (1999. gada 17. septembra Dekrētlukuma Nr. 365/99 25. pants), kas saskaņā ar likumu pienākas kreditoram par ieķīlātas mantas pārdošanu, var piemērot PVN direktīvas⁽¹⁾ 135. panta 1. punkta b) apakšpunktā paredzēto izņēmumu (šis pēdējais ir transponēts ar *Código do Imposto sobre o Valor Acrescentado* [Pievienotās vērtības nodokļa kodekss] 9. panta 27. punkta a) apakšpunktu), vai var uzskatīt, ka ieķīlātas mantas pārdošana (1999. gada 17. septembra Dekrētlukuma Nr. 365/99 19. un turpmākie panti), ja aizņēmējs pārtrauc atmaksāt aizdevumu atbilstoši likumā paredzētajiem nosacījumiem, ir papildu pakalpojums kreditora sniegtajiem pakalpojumiem (kreditēšana pret ķīlu)?

(1) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347. 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 17. februārī – Eiropas Komisija/Ungārija

(Lieta C-92/23)

(2023/C 189/18)

Tiesvedības valoda – ungāru

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: U. Malecka, L. Malferrari un A. Tokár)

Atbildētāja: Ungārija

Prasījumi

Komisijas prasījumi Tiesai ir šādi:

- 1) atzīt, ka,
 - i) pieņemdama 8. septembra Lēmumu Nr. 830/2020, ar kuru *Médiatanács* (Mediju padome, Ungārija) atteikusies pagarināt radiofrekvenču lietošanas tiesības, kas piešķirtas *Klubrádió*,
 - ii) pieņemdama tādu tiesību normu kā 2010. gada Likuma CLXXXV 48. panta 7. punktu, kurā atkārtota pārkāpuma gadījumā automātiski ir liegts pagarināt radiofrekvenču lietošanas tiesības apraides pakalpojumiem, pat ja pārkāpums nav bijis īpaši smags un ja nav ievērotas tikai prasības par formu, un
 - iii) šādā veidā nesamērīgi un diskriminējoši liegdama *Klubrádió* turpināt darbību radioaprāides pakalpojumu nozarē,

Ungārija nav izpildījusi savas saistības, kuras izriet no Direktīvas 2002/20/EK⁽¹⁾ 5., 7. un 10. panta, Direktīvas 2002/77/EK⁽²⁾ 4. panta 2. punkta, Direktīvas 2002/21/EK⁽³⁾ 9. panta, vispārējiem samērīguma, diskriminācijas aizlieguma un lojālas sadarbības principiem, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. panta,

- iv) Direktīvas 2002/20/EK 5. panta 3. punktā paredzētajā sešu nedēļu laikposmā nepieņemama lēmumu par *Klubrádió* pieteikumu pagarināt tiesības lietot radiofrekvences un
- v) nerīkodama konkursa procedūru *Klubrádió* līdz šim izmantotās frekvences lietošanas tiesību piešķiršanai laikposmā, kurā būtu bijis iespējams panākt, ka lēmums tiek pieņemts, pirms beidzas *Klubrádió* lietošanas tiesību termiņš,

Ungārija nav izpildījusi saistības, kas izriet no Direktīvas 2002/21/EK 8. un 9. panta, Direktīvas 2002/20/EK 5. panta 3. punkta un vispārējā labas pārvaldības principa;

- vi) 2020. gada 4. novembrī publicēdama uzaicinājumu iesniegt piedāvājumus un pieņemdama 2021. gada 10. marta Lēmumu Nr. 180/2021, kurā Mediju padome:

- izvirzīja nesamērīgus nosacījumus radiofrekvenču spektra lietošanai,
- iepriekš neformulēja nosacījumus radiofrekvenču spektra lietošanai, un
- neīstenoja savu rīcības brīvību, novērtējot, cik būtiskas un nozīmīgas ir pieteikumos pieļautās kļūdas, kuras var ietekmēt to pieņemamību, un neņēma vērā šo kļūdu nebūtiskumu,

Ungārija nav izpildījusi savas saistības, kas izriet no Direktīvas 2002/20/EK 5. panta 2. punkta, Direktīvas (ES) 2018/1972⁽⁴⁾ 45. panta un Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 11. panta;

- vii) pieņemdama tādu tiesību normu kā 2010. gada Likuma CLXXXV 65. panta 11. punkts, kas izslēdz iespēju pieteikties uz pagaidu lietošanas tiesībām, ja pakalpojuma sniedzēja lietošanas tiesības iepriekš nav tikušas pagarinātas, kaut arī tajā šāda iespēja ir paredzēta pakalpojumu sniedzējiem, kuru lietošanas tiesības vienreiz jau ir tikušas pagarinātas, un neattaisnodama šādu atšķirīgu attieksmi, lai gan iemesli, kuri liedz šādu pagarināšanu, neliedz piešķirt jaunas lietošanas tiesības, Ungārija nav izpildījusi savas saistības, kuras izriet no Direktīvas 2018/1972 45. panta 1. punkta, kā arī nav ievērojusi samērīguma un diskriminācijas aizlieguma principu;

(2) piespriest Ungārijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības priekšmets ir Ungārijas plašsaziņas līdzekļu regulatora lēmumi un šo lēmumu pamatā esošie Ungārijas normatīvie akti, ar kuriem *Klubrádió*, kas ir komerciāla radiostacija, kura darbojas Ungārijā, tika liegta iespēja pārraidīt tās programmas analogajā zemes FM frekvencē un tādējādi sasniegt plašus Ungārijas sabiedrības segmentus.

2020. gada 8. septembrī Mediju padome nolēma neatjaunot *Klubrádió* tiesības lietot radiofrekvences. Pēc tam padome uzsāka jaunu iepirkuma procedūru, kurā tika piešķirtas *Klubrádió* iepriekš izmantotās tiesības lietot radiofrekvenci. *Klubrádió* piedalījās šajā iepirkuma procedūrā, taču Mediju padome tās pieteikumu 2021. gada 10. martā atzina par nederīgu. Abu šo Mediju padomes lēmumu rezultātā *Klubrádió* bija spiesta pārtraukt savus apraides pakalpojumus FM frekvencē.

Turklāt atbilstoši pašlaik spēkā esošajiem Ungārijas tiesību aktiem *Klubrádió* pagaidām nevar pārraidīt savas programmas FM frekvencē.

Komisijas ieskatā Ungārija, pieņemdama šīs tiesību normas un veidama šos pasākumus, ir pārkāpusi ES tiesību normas.

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/20/EK (2002. gada 7. marts) par elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu atļaušanu (OV 2002, L 108, 21. lpp.).

(²) Komisijas Direktīva 2002/77/EK (2002. gada 16. septembris) par konkurenci elektronisko komunikāciju tīklu un pakalpojumu tirgū (OV 2002, L 249, 21. lpp.).

(³) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2002/21/EK (2002. gada 7. marts) par kopējiem reglamentējošiem noteikumiem attiecībā uz elektronisko komunikāciju tīkliem un pakalpojumiem (OV 2002, L 108, 33. lpp.).

(⁴) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2018/1972 (2018. gada 11. jūnijs) par Eiropas Elektronisko sakaru kodeksa izveidi (OV 2018, L 321, 36. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 22. februārī iesniedza Bundesfinanzhof
(Vācija) – A GmbH & Co. KG/Hauptzollamt B**

(Lieta C-104/23, A GmbH & Co. KG)

(2023/C 189/19)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Pamatlietas puses

Prasītāja: A GmbH & Co. KG

Atbildētāja: Hauptzollamt B

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Kombinētās nomenklatūras ⁽¹⁾ pozīcija 9406 obligāti pieprasa, ka saliekamai būvkonstrukcijai ir pilnībā jānoslēdz telpa no visām pusēm?
- 2) Gadījumā, ja atbilde uz pirmo jautājumu ir noliedzīga, vai Kombinētās nomenklatūras pozīcija 9406 pieprasa, ka saliekamai būvkonstrukcijai ir jābūt pietiekami lielai, lai tajā varētu ieiet vidēja auguma cilvēks, un vai ir nepieciešama vismaz kāda vieta, kurā tāds cilvēks var ieiet stāvus, vai arī pietiek ar to, ka būvkonstrukcijā var ieiet ar saliektu ķermeni?

⁽¹⁾ I pielikums Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 (1987. gada 23. jūlijs) par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV 1987, L 256, 1. lpp.), tās redakcijā, kas izriet no Komisijas Istenošanas regulas (ES) Nr. 1101/2014 (2014. gada 16. oktobris), ar ko groza I pielikumu Padomes Regulā (EEK) Nr. 2658/87 par tarifu un statistikas nomenklatūru un kopējo muitas tarifu (OV 2014, L 312, 1. lpp.).

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 22. februārī Patrick Vanhoudt iesniedza par Vispārējās tiesas (pirmā palāta) 2022. gada 14. decembra spriedumu lietā T-490/21 Vanhoudt/EIB

(Lieta C-106/23 P)

(2023/C 189/20)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzējs: Patrick Vanhoudt (pārstāvji: L. Levi un A. Champetier, advokātes)

Otra lietas dalībniece: Eiropas Investīciju banka

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējs lūdz Tiesu:

- atcelt Vispārējās tiesas 2022. gada 14. decembra spriedumu lietā T-490/21;
- sekojoši, apmierināt apelācijas sūdzības iesniedzēja prasījumus pirmajā instancē un tāpat
 - atcelt 2020. gada 16. decembra lēmumu, ar kuru ir noraidīta apelācijas sūdzības iesniedzēja kandidatūra EIB priekšsēdētāja vietnieka biroja vadītāja amatam, un lēmumu iecelt M.L. minētajā amatā;
 - ciktāl nepieciešams, atcelt 2021. gada 17. maija lēmumu, kurš apelācijas sūdzības iesniedzējam paziņots 2021. gada 18. maijā, ar kuru tiek noraidītas viņa 2020. gada 18. decembra un 2021. gada 17. marta administratīvās sūdzības;

- piespriest EIB atlīdzināt apelācijas sūdzības iesniedzēja morālo kaitējumu, kas ir novērtēts *ex aequo et bono* EUR 4 000 apmērā;
- piespriest EIB atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus;
- piespriest atbildētājam atlīdzināt visus tiesāšanās izdevumus abās instancēs.

Pamati un galvenie argumenti

Savas apelācijas sūdzības pamatojumam tās iesniedzējs norāda šādus pamatus:

1. Procedūras pamatnostādņu pārkāpums – Tiesas pienākuma sniegt pamatojumu pārkāpums – Kļūda paziņojuma par vakanci juridiskajā kvalifikācijā – Diskriminācijas aizlieguma principa pārkāpums.
2. Tiesiskās drošības, pārskatāmības un diskriminācijas aizlieguma principu pārkāpums – Tiesas pienākuma norādīt pamatojumu pārkāpums.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 22. februārī iesniedza *Curtea de Apel Braşov*
(Rumānija) – kriminālprocess pret C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.

(Lieta C-107/23 PPU, Lin)

(2023/C 189/21)

Tiesvedības valoda – rumāņu

Iesniedzējtiesa

Curtea de Apel Braşov

Apelācijas sūdzības iesniedzēji

C.I., C.O., K.A., L.N., S.P.

Atbildētāja

Rumānijas valsts

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai LES 2. pants, LES 19. panta 1. punkta otrā daļa un LES 4. panta [3. punkts], tos skatot kopā ar LESD 325. panta 1. punktu, FIA konvencijas⁽¹⁾ 2. panta 1. punktu, FIA direktīvas⁽²⁾ 2. un 12. pantu, kā arī Padomes Direktīvu 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu⁽³⁾, un atsaucoties uz efektīvu un atturošu sodu principu liela apmēra krāpšanas gadījumos, kuri apdraud Eiropas Savienības finanšu intereses, un piemērojot Komisijas Lēmumu 2006/928/EK⁽⁴⁾, ar atsauci uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta 1. punkta pēdējo teikumu, ir jāinterpretē tādējādi, ka tie nepieļauj tādu tiesisko situāciju kā pamatlietā, kurā notiesātie apelācijas sūdzības iesniedzēji ārkārtas pārskatīšanas procedūrā lūdz atcelt galīgu notiesājošo spriedumu krimināllietā, apgalvojot, ka esot piemērojams princips par labvēlīgāku krimināltiesību normu, kura varēja būt piemērota laikā, kad lieta tika izskatīta pēc būtības – un saskaņā ar kuru ir paredzēts īsāks noilguma termiņš, kas bija beidzies pirms lietas izlemšanas – bet ir tikusi konstatēta pēc minētā brīža, ar valsts Konstitucionālās tiesas nolēmumu (2022. gada nolēmums), ar kuru tiesību akta teksts, kas attiecas uz kriminālatbildības noilguma pārtraukšanu, tika atzīts par neatbilstošu konstitūcijai, norādot, ka likumdevēja bezdarbības dēļ nav veikti likumdošanas pasākumi, lai pielāgotu tiesību akta tekstu citam šīs Konstitucionālās tiesas nolēmumam, kas ir pieņemts četrus gadus pirms šī pēdējā nolēmuma (2018. gada nolēmums) – laikposms, kurā vispārējās jurisdikcijas tiesu judikatūra, kas izveidojās, piemērojot pirmo nolēmumu, jau bija nostiprinājusies tādā nozīmē, ka minētais teksts turpināja pastāvēt formā, kas izriet no pirmā Konstitucionālās tiesas nolēmuma, ar tādām praktiskām sekām, ka noilguma termiņš visiem noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem galīgais notiesājošais spriedums nebija pasludināts pirms pirmā Konstitucionālās tiesas nolēmuma, tika samazināts uz pusi, un ka kriminālprocess pret apsūdzētajiem lietā tādējādi tika izbeigts?

- 2) Vai LES 2. pants, kas attiecas uz tiesiskuma vērtībām un cilvēktiesību ievērošanu sabiedrībā, kur valda taisnīgums, un LES 4. panta [3. punkts] par lojālas sadarbības starp Savienību un dalībvalstīm principu, piemērojot Komisijas Lēmumu 2006/928/EK saistībā ar uzņemšanos nodrošināt Rumānijas tiesu sistēmas efektivitāti, ar atsauci uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta [1. punkta] pēdējo teikumu, kurā ir paredzēts labvēlīgākas krimināltiesību normas princips, ir jāinterpretē tādējādi – saistībā ar valsts tiesu sistēmu kopumā – ka tie nepieļauj tādu tiesisko situāciju kā pamatlietā, kurā notiesātie apelācijas sūdzības iesniedzēji ārkārtas pārskatīšanas procedūrā lūdz atcelt galīgu notiesājošo spriedumu krimināllietā, apgalvojot, ka esot piemērojams princips par labvēlīgāku krimināltiesību normu, kura varēja būt piemērojama laikā, kad lieta tika izskatīta pēc būtības – un saskaņā ar kuru ir paredzēts sāks noilguma termiņš, kas bija beidzies pirms lietas izlemšanas – bet ir tikusi konstatēta pēc minētā brīža, ar valsts Konstitucionālās tiesas nolēmumu (2022. gada nolēmums), ar kuru tiesību akta teksts, kas attiecas uz kriminālatbildības noilguma pārtraukšanu, tika atzīts par neatbilstošu konstitūcijai, norādot, ka likumdevēja bezdarbības dēļ nav veikti likumdošanas pasākumi, lai pielāgotu tiesību akta tekstu citam šīs Konstitucionālās tiesas nolēmumam, kas ir pieņemts četrus gadus pirms šī pēdējā nolēmuma (2018. gada nolēmums) – laikposms, kura laikā vispārējās jurisdikcijas tiesu judikatūra, kas izveidojās, piemērojot pirmo nolēmumu, jau bija nostiprinājusies tādā nozīmē, ka minētais teksts turpināja pastāvēt formā, kas izriet no pirmā Konstitucionālās tiesas nolēmuma, ar tādām praktiskām sekām, ka noilguma termiņš visiem noziedzīgiem nodarījumiem, par kuriem galīgais notiesājošais spriedums nebija pasludināts pirms pirmā Konstitucionālās tiesas nolēmuma, tika samazināts uz pusi, un ka kriminālprocess pret apsūdzētajiem lietā tādējādi tika izbeigts?
- 3) Apstiprinošas atbildes gadījumā un vienīgi, ja Savienības tiesībām atbilstīga interpretācija nevar tikt sniegta, vai Savienības tiesību pārākuma princips ir jāinterpretē tādējādi, ka tas nepieļauj valsts tiesisko regulējumu vai praksi, saskaņā ar kuru valsts vispārējās jurisdikcijas tiesām ir saistoši valsts Konstitucionālās tiesas nolēmumi un saistošie valsts augstākās instances tiesas nolēmumi, kā dēļ tās nevar pēc savas ierosmes nepiemērot no minētajiem nolēmumiem izrietošo judikatūru, pretējā gadījumā tas būtu disciplinārpārkāpums, pat ja tās secina, ka, ņemot vērā Tiesas spriedumu, minētā judikatūra ir pretrunā LES 2. pantam, LES 19. panta 1. punkta otrajai daļai un LES 4. panta [3. punktam], tos skatot kopā ar LESD 325. panta 1. punktu, piemērojot Komisijas Lēmumu 2006/928/EK, ar atsauci uz Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 49. panta [1. punkta] pēdējo teikumu, kā tas ir situācijā pamatlietā?

(¹) Konvencija, kas izstrādāta, pamatojoties uz Līguma par Eiropas Savienību K3. pantu (OV 1995, C 316, 49. lpp.).

(²) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2017/1371 (2017. gada 5. jūlijs) par cīņu pret krāpšanu, kas skar Savienības finanšu intereses, izmantojot krimināltiesības (OV 2017, L 198, 29. lpp.).

(³) Padomes Direktīva 2006/112/EK (2006. gada 28. novembris) par kopējo pievienotās vērtības nodokļa sistēmu (OV 2006, L 347, 1. lpp.).

(⁴) Komisijas Lēmums (2006. gada 13. decembris), ar ko izveido mehānismu, lai nodrošinātu sadarbību un pārliecinātus par Rumānijā sasniegto, novēršot noteiktus trūkumus tādās jomās kā tiesu sistēmas reforma un cīņa pret korupciju (OV 2006, L 354, 56. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 23. februārī iesniedza *Landgericht Berlin*
(Vācija) – GM un ON/PR**

(Lieta C-109/23°, *Jemerak* (¹))

(2023/C 189/22)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Berlin

Pamatlietas puses

Prasītāji: GM, ON

Atbildētājs: PR

Prejudiciālie jautājumi (²)

1. Vai Vācijā reģistrēts notārs pārkāpj aizliegumu tieši vai netieši sniegt juridisko konsultāciju pakalpojumus Krievijā reģistrētai juridiskai personai, ja viņš apliecina dzīvokļa īpašuma pirkuma līgumu starp šo personu kā pārdevēju un Eiropas Savienības dalībvalsts pilsoni?

2. Vai tulks ar savu rīcību pārkāpj aizliegumu tieši vai netieši sniegt juridisko konsultāciju pakalpojumus, ja viņš piekrīt notāra aicinājumam pirkuma līguma notariālā apliecinājuma sastādīšanas nolūkā tulkot notariālās apliecināšanas procesa saturu Krievijā reģistrētas juridiskās personas pārstāvim, kuram nav pietiekamu vācu valodas zināšanu?
3. Vai notārs pārkāpj aizliegumu tieši vai netieši sniegt juridisko konsultāciju pakalpojumus, ja viņš uzņemas un veic likumā paredzētās notariālās darbības pirkuma līguma izpildei (piemēram, kārtu pirkuma maksas samaksu caur notāra pārvaldīto trasta kontu, pieprasa dokumentus, lai attiecībā uz pirkuma objektu atceltu hipotēku un citus apgrūtinājumus, iesniedz nepieciešamos dokumentus īpašuma tiesību nodošanai un nostiprināšanai zemesgrāmatā iestādē, kas atbildīga par zemesgrāmatas vešanu)?

⁽¹⁾ Šīs lietas nosaukumā izmantots izdomāts vārds, kas neatbilst neviena no lietas dalībniekiem īstajam vārdam.

⁽²⁾ Par Padomes Regulas (ES) Nr. 833/2014 (2014. gada 31. jūlijs), par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā (OV 2014, L 229, 1. lpp.), redakcijā, kas spēkā kopš 2022. gada 7. oktobra, 5. panta 2. punkta interpretāciju.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 1. martā iesniedza *Cour d'appel d'Aix-en-Provence* (Francija) – *Association Unedic délégation AGS de Marseille*/V, W, X, Y, Z, sabiedrības K pilnvarotais likvidators

(Lieta C-125/23, *Unedic*)

(2023/C 189/23)

Tiesvedības valoda – franču

Iesniedzējtiesa

Cour d'appel d'Aix-en-Provence

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Association Unedic délégation AGS de Marseille*

Atbildētāji: V, W, X, Y, Z, sabiedrības K pilnvarotais likvidators

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīva 2008/94/EK ⁽¹⁾ var tikt interpretēta tādējādi, ka ar to ir atļauts izslēgt garantiju iestādes pienākumu maksāt kompensāciju par darba attiecību izbeigšanu, ja darba ņēmējs paziņo par darba līguma uzteikumu pēc maksātnespējas procedūras uzsākšanas?
- 2) Vai šāda interpretācija atbilst šīs direktīvas formulējumam un mērķim un palīdz sasniegt tajos paredzētos rezultātus?
- 3) Vai šāda interpretācija, kas balstīta uz to, kura no pusēm ir izbeigusi darba līgumu maksātnespējas procesa laikā, rada atšķirīgu attieksmi pret darba ņēmējiem?
- 4) Vai šāda atšķirīga attieksme, ja tāda pastāv, ir objektīvi pamatota?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2008/94/EK (2008. gada 22. oktobris) par darba ņēmēju aizsardzību to darba devēja maksātnespējas gadījumā (OV 2008, L 283, 36. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 2. martā iesniedza Tribunale Ordinario di Venezia (Itālija) – UD, QO, VU, LO, CA/Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno

(Lieta C-126/23, Burdene ⁽¹⁾)

(2023/C 189/24)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Tribunale Ordinario di Venezia

Pamatlietas puses

Prasītāji: UD, QO, VU, LO, CA

Atbildētāji: Presidenza del Consiglio dei ministri, Ministero dell'Interno

Prejudiciālie jautājumi

Lūgums EST atbildēt (A punktā minētajos apstākļos, saistībā ar Itālijas pilsoņu, kuri pastāvīgi dzīvo Itālijā, prasību par zaudējumu atlīdzību pret valsti-likumdevēju par Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvā 2004/80/EK “par kompensāciju noziegumos cietušajiem” ⁽²⁾ paredzēto pienākumu neizpildi un/vai nepareizu un/vai nepilnīgu izpildi un it īpaši attiecībā uz minētās direktīvas 12. panta 2. punktā paredzēto pienākumu dalībvalstīm līdz 2005. gada 1. jūlijam (kā noteikts turpmāk 18. panta 1. punktā) ieviest uz vispārējas kompensācijas aizsardzības sistēmas pamata, ar ko spēj garantēt samērīgu un taisnīgu kompensāciju visiem vardarbīgos un tišos noziegumos cietušajiem gadījumos, kad šie cietušie nevar iegūt no tieši atbildīgajām personām, pilnu kompensāciju par radīto kaitējumu) un saistībā ar situāciju, kad Padomes 2004. gada 29. aprīļa Direktīvas 2004/80/EK transponēšana valsts tiesībās ir veikta novēloti (un/vai nepilnīgi):

a) ņemot vērā *legge n. 122/2016* [Likuma Nr. 122/2016] 11. panta 2.bis punkta noteikumu, ar kuru kompensācijas samaksa slepkavības upura vecākiem un māšai tiek pakļauta nosacījumam, ka šim cietušajam nav laulātā un bērnu, neskatoties uz to, ka pastāv galīgs spriedums, kurā arī viņu labā ir noteiktas tiesības uz kaitējuma atlīdzību, piespriežot tos segt noziedzīgā nodarījuma izdarītājam:

— vai kompensācijas izmaksa, kas noteikta par labu kāda tišos vardarbīgos noziegumos cietušā vecākiem un māšai slepkavības gadījumā saskaņā ar *L. 7 luglio 2016, n. 122 (Disposizioni per l'adempimento degli obblighi derivanti dall'appartenenza dell'Italia all'Unione Europea – Legge Europea 2015-2016)* [2016. gada 7. jūlija Likuma Nr. 122 (Noteikumi par Itālijas pienākumu, kas izriet no dalības Eiropas Savienībā, izpildi – Eiropas likums 2015.–2016.)] un tā grozījumu (kas izdarīti ar *L. 20 novembre 2017, n. 167* [2017. gada 20. novembra Likuma Nr. 167] 6. pantu un *L. 30 dicembre 2018, n. 145* [2018. gada 30. decembra Likuma Nr. 145] 1. panta 593.-596. punktu) 11. panta 2. bis punktu, ciktāl tā ir pakļauta nosacījumam, ka cietušajam nav bērnu un laulātā (attiecībā uz vecākiem) un nav vecāku (attiecībā uz brāļiem vai māšām), atbilst Direktīvas 2004/80 12. panta 2. punkta prasībām, kā arī Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 20. pantam (vienlīdzība), 21. pantam (diskriminācijas aizliegums), 33. panta 1. punktam (ģimenes aizsardzība), 47. pantam (tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību un taisnīgu tiesu) un ECTK 12. protokola 1. pantam (diskriminācijas aizliegums);

b) attiecībā uz kompensācijas izmaksas ierobežojumu:

— vai ar Likuma Nr. 122/2016 (par Itālijas pienākumu, kas izriet no dalības Eiropas Savienībā, izpildes noteikumiem – Eiropas likums 2015.-2016.) un tā turpmāko grozījumu (kas izdarīti ar 2017. gada 20. novembra likuma Nr. 167 6. pantu un ar 2018. gada 30. decembra Likuma Nr. 145 1. panta 593.-596. punktu) 11. panta 3. punktu paredzētais nosacījums kompensācijas izmaksai, kurš izteikts ar vārdiem “nepārsniedzot ar 14. pantu paredzētajam Fondam piešķirto budžeta līdzekļu robežas”, neparedzot citus noteikumus, ar kuriem Itālijas valstij tiktu uzlikts pienākums veidot konkrētai kompensāciju izmaksai piemērotas budžeta līdzekļu rezerves, kas noteiktas arī statistiski un katrā ziņā piemērotas, lai konkrēti un saprātīgā termiņā spētu izmaksāt kompensāciju tiesīgajām personām, var uzskatīt par “taisnīgu un samērīgu kompensāciju cietušajiem”, īstenojot Direktīvas 2004/80 12. panta 2. punkta noteikumus?

⁽¹⁾ Šīs lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka īstajam personvārdam vai nosaukumam.

⁽²⁾ OV 2004, L 261, 15. lpp.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 7. martā iesniedza *Symvoulio tis Epikrateias* (Grieķija) – “*Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges*”, *Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia* “*Ypostirixi Prosfygon sto Aigaiο*”/*Ypourgos Exoterikon, Ypourgos Metanastefsis kai Asyloū*

(Lieta C-134/23, *Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges*)

(2023/C 189/25)

Tiesvedības valoda – grieķu

Iesniedzējtiesa

Symvoulio tis Epikrateias

Pamatlietas puses

Prasītājas: “*Elliniko Symvoulio gia tous Prosfyges*” (Asociācija “Grieķijas padome bēgļu lietās”), *Astiki Mi Kerdoskopiki Etaireia* “*Ypostirixi Prosfygon sto Aigaiο*” (Bezpeļņas organizācija “Atbalsts bēgļiem Egejas jūrā”)

Atbildētāji: *Ypourgos Exoterikon* (Ārlietu ministrs), *Ypourgos Metanastefsis kai Asyloū* (Imigrācijas un patvēruma lietu ministrs)

Prejudiciālie jautājumi

Vai Direktīvas 2013/32/ES ⁽¹⁾ 38. pants, to skatot kopā ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 18. pantu, ir jāinterpretē tādējādi, ka

1) tas nepieļauj valsts tiesisko (normatīvo) regulējumu, kurā ir noteikts, ka trešā valsts ir vispārēji droša noteiktām starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju kategorijām, ja, lai gan minētā valsts ir uzņēmusies juridisku pienākumu atļaut šādu kategoriju starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju atpakaļuzņemšanu savā teritorijā, faktiski ilgu laiku (šajā gadījumā vairāk nekā divdesmit mēnešus) tā nav atļāvusi šo starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju kategoriju atpakaļuzņemšanu, neizskatot iespēju nākotnē mainīt šo praksi?

vai tādējādi, ka

2) atpakaļuzņemšana trešajā valstī ir nevis kumulatīvs nosacījums tāda valsts (normatīva) akta pieņemšanai, ar kuru trešā valsts ir noteikta kā vispārēji droša noteiktām starptautiskās aizsardzības pieteikuma iesniedzēju kategorijām, bet kumulatīvs nosacījums tāda individuāla akta pieņemšanai, ar kuru konkrēts starptautiskās aizsardzības pieteikums ir noraidīts kā nepieņemams, pamatojoties uz “drošas trešās valsts” koncepciju?

vai tādējādi, ka

3) atpakaļuzņemšana “drošā trešajā valstī” ir jautājums, kas ir pārbaudāms vienīgi lēmuma izpildes laikā, ja lēmums par starptautiskās aizsardzības pieteikuma noraidīšanu ir pamatots ar “drošas trešās valsts” koncepciju?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2013/32/ES (2013. gada 26. jūnijs) par kopējām procedūrām starptautiskās aizsardzības statusa piešķiršanai un atņemšanai (OV 2013, L 180, 60. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 13. martā iesniegusi *Corte suprema di cassazione* (Itālija) – *Ford Italia SpA/ZP, Stracciari SpA*

(Lieta C-157/23, *Ford Italia*)

(2023/C 189/26)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: *Ford Italia SpA*

Atbildētāji kasācijas instancē: *ZP un Stracciari SpA*

Prejudiciālais jautājums

Vai Direktīvas 85/374/EEK⁽¹⁾ 3. panta [1. punktam] atbilst – un, ja neatbilst, tad kāpēc – tāda interpretācija, kas ražotāja atbildību paplašina un attiecina arī uz piegādātāju, kaut arī pēdējais minētais nav materiāli pievienojis precei savu nosaukumu, preču zīmi vai citu atšķirtspējīgu apzīmējumu, tikai tāpēc, ka piegādātājam ir nosaukums, preču zīme vai cits atšķirtspējīgs apzīmējums, kas pilnībā vai daļēji sakrīt ar ražotāja nosaukumu, preču zīmi vai apzīmējumu?

⁽¹⁾ Padomes Direktīva 85/374/EEK (1985. gada 25. jūlijs) par dalībvalstu normatīvo un administratīvo aktu tuvināšanu attiecībā uz atbildību par produktiem ar trūkumiem (OV 1985, L 210, 29. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 16. martā iesniedza Satversmes tiesa (Latvija) – VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc./Latvijas Republikas Saeima

(Lieta C-161/23, Lireva Investments u.c.)

(2023/C 189/27)

Tiesvedības valoda – latviešu

Iesniedzējtiesa

Satversmes tiesa

Pamatlietas puses

Konstitucionālo sūdzību iesniedzēji: VL, ZS, Lireva Investments Limited, VI, FORTRESS FINANCE Inc.

Atbildētāja: Latvijas Republikas Saeima

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai tāds valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru valsts tiesa lemj par noziedzīgi iegūtu līdzekļu konfiskāciju atsevišķā procesā par noziedzīgi iegūtu mantu, kas izdalīts no pamata kriminālprocesa pirms noziedzīga nodarījuma konstatēšanas un personas atzīšanas par vainīgu noziedzīga nodarījuma izdarīšanā, bet kas paredz konfiskāciju arī uz to materiālu pamata, kuri izdalīti no krimināllietas materiāliem, ietilpst Direktīvas 2014/42⁽¹⁾, īpaši tās 4. panta, un Pamatlēmuma 2005/212⁽²⁾, īpaši tā 2. panta, piemērošanas jomā?
- 2) Ja atbilde uz pirmo jautājumu ir apstiprinoša, vai tāds valsts tiesiskais regulējums attiecībā uz mantas noziedzīgas izcelsmes pierādīšanu procesā par noziedzīgi iegūtu mantu, kāds noteikts apstrīdētajās normās, ir uzskatāms par saderīgu ar Hartas 47. un 48. pantā un Direktīvas 2014/42 8. panta 1. punktā ietvertajām personas tiesībām uz taisnīgu tiesu?
- 3) Vai Eiropas Savienības tiesību pārākuma princips ir interpretējams tādējādi, ka ar šo principu ir pretrunā tas, ka dalībvalsts konstitucionālā tiesa, kura izskata konstitucionālo sūdzību par valsts tiesisko regulējumu, kas izrādās nesaderīgs ar Eiropas Savienības tiesībām, nolemj, ka ir piemērojams tiesiskās drošības princips un šā tiesiskā regulējuma tiesiskās sekas tā spēkā esības laikā tiek saglabātas?

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2014/42/ES (2014. gada 3. aprīlis) par nozieguma rīku un noziedzīgi iegūtu līdzekļu iesaldēšanu un konfiskāciju Eiropas Savienībā (OV 2014, L 127, 39. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Pamatlēmums 2005/212/TI (2005. gada 24. februāris) par noziedzīgi iegūtu līdzekļu, nozieguma rīku un īpašuma konfiskāciju (OV 2005, L 68, 49. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 14. martā iesniedza *Giudice di pace di Bologna* (Itālija) – *Governo Italiano/UX*

(Lieta C-163/23, *Palognali* ⁽¹⁾)

(2023/C 189/28)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Giudice di pace di Bologna

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Governo Italiano*

Atbildētājs: UX

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai ar faktu aprakstā minēto vispārējās jurisdikcijas un administratīvo augstāko instanču tiesu judikatūru, un it īpaši ar *Suprema Corte di Cassazione* [Augstākās kasācijas tiesas] 2022. gada 3. maija Rikojumu Nr. 13973/2022, ar ko goda tiesnesim ar darba attiecībām uz noteiktu laiku, kā miertiesnerei pamatlietā, tiek liegtas jebkādas tiesības saistībā ar darba ņēmēja statusu, pastāvot tādiem darba nosacījumiem, kas ir pielīdzināmi profesionāla tiesneša ar darba attiecībām uz nenoteiktu laiku darba nosacījumiem, tiek būtiski pārkāptas Savienības tiesības, liedzot efektīvu tiesību aizsardzību neatkarīgā valsts tiesā, ja un ciktāl Tiesa konstatētu, ka minētajā vispārējās jurisdikcijas pēdējās instances tiesas judikatūrā nav ievēroti Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 31. panta 2. punkts, Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2003/88/EK (2003. gada 4. novembris) par konkrētiem darba laika organizēšanas aspektiem 7. pants ⁽²⁾, 2. un 4. klauzula UNICE, CEEP un EAK 1999. gada 18. martā noslēgtajā Pamat nolīgumā par darbu uz noteiktu laiku, kas ietverts Padomes 1999. gada 28. jūnija Direktīvas 1999/70/EK pielikumā ⁽³⁾, kā tos interpretējusi Eiropas Savienības Tiesa spriedumos, 2020. gada 16. jūlijs, *Governo della Repubblica italiana* (Itālijas miertiesnešu statuss), C-658/18, [UX] EU:C:2020:572 [...], un, 2022. gada 7. aprīlis, [PG], C-236/20, EU:C:2022:263 [...], kā arī Hartas 47. panta pirmā un otrā daļa?
- 2) Vai Hartas 31. panta 2. punkts, Direktīvas 2003/88/EK 7. pants, Pamat nolīguma par darbu uz noteiktu laiku, kas ieviests ar Direktīvu 1999/70/EK, 2. un 4. klauzula, kā Eiropas Savienības Tiesa tos interpretējusi spriedumos UX un PG, kā arī Hartas 47. panta pirmā un otrā daļa pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā [*decreto legislativo*] [Likumdošanas dekrēta] Nr. 116/2017 29. panta 5. punkts, kas ieviests ar *legge n. 234/2021* [Likuma Nr. 234/2021] 1. panta 629. punktu, ciktāl šajā valsts tiesību normā ir paredzēta automātiska *ex lege* atteikšanās no jebkuras prasības, kas izriet no Savienības tiesībām, un pamatlietā – atteikšanās no tiesībām uz apmaksātu atvaļinājumu, kas pienākas prasītājam miertiesnerei, gadījumā ja minētā prasītāja miertiesnese ir iesniegusi pieteikumu dalībai konkursa procedūrā par apstiprināšanu amatā līdz 70 gadu vecuma sasniegšanai, tiek nodarbinātai Tieslietu ministrijas pakļautībā un piemērojot administratīvā darbinieka ar tiesneša funkcijām atalgojuma nosacījumus, un ir sekmīgi izturējusi konkursa procedūru?
- 3) Vai ar Eiropas Savienības Tiesas norādēm, kas sniegtas spriedumos UX un PG, ir saderīga izvēle, ko ir paredzējusi veikt šī iesniedzējtiesa – pēc tam, kad tikušas veiksmīgi veiktas visas saskaņā ar iepriekš minēto Tiesas judikatūru valsts tiesai uzticētās pārbaudes par prasītājas miertiesneses un līdzvērtīga vispārējās jurisdikcijas tiesneša, kas nodarbināts uz nenoteiktu laiku, darba nosacījumu salīdzināmību saistībā ar prasītājas tiesībām uz kompensāciju par neapmaksāto atvaļinājumu – piemērot kā parametru kompensācijas aprēķināšanai atalgojumu, kas paredzēts vispārējās jurisdikcijas tiesas tiesnesim, kuram ir HH03 kvalifikācija, ievērojot goda tiesneša un profesionāla tiesneša, kas nodarbināts uz nenoteiktu laiku, darbā pieņemšanas procedūru dažādību un saglabājot tikai pēdējam minētajam (vispārējās jurisdikcijas tiesas tiesnesim) tiesības uz darba samaksas pieaugumu un profesionālo izaugsmi augstāku kvalifikāciju iegūšanai un nevis tikai attiecībā uz izdienas stāža līmeņiem un darba samaksas pieauguma pakāpēm?

- 4) Visbeidzot, vai Hartas 47. pants un nosacījumi par tiesu neatkarību, ko Tiesa norādīja sprieduma UX 45.-49. punktā, pieļauj tādu valsts tiesisko regulējumu kā [Likumdošanas dekrēta] Nr. 116/2017 21. pants, kurā *Consiglio superiore della magistratura* [Augstākajai tieslietu padomei] ir paredzēta diskrecionāra vara piemērot šai iesniedzējtiesai tiesas pilnvaru atcelšanas līdzekli bez jebkādas disciplinārsodu smaguma pakāpes noteikšanas arī tad, ja šī valsts tiesa nolemj pamatlietā piemērot Tiesas judikatūru, tādējādi nonākot pretrunā ar attiecīgajā pamatlietā piemērojamo valsts tiesisko regulējumu un minēto vispārējās jurisdikcijas un administratīvo augstāko instanču tiesu judikatūru?

⁽¹⁾ Šīs lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka reālajam personvārdam vai nosaukumam.

⁽²⁾ OV 2003, L 299, 9. lpp.

⁽³⁾ Padomes Direktīva 1999/70/EK (1999. gada 28. jūnijs) par UNICE, CEEP un EAK noslēgto pamat nolīgumu par darbu uz noteiktu laiku (OV 1999, L 175, 43. lpp.).

**Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 16. martā iesniedza Szegedi Törvénszék
(Ungārija) – VOLÁNBUSZ Zrt./Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal**

(Lieta C-164/23, VOLÁNBUSZ)

(2023/C 189/29)

Tiesvedības valoda – ungāru

Iesniedzējtiesa

Szegedi Törvénszék

Pamatlietas puses

Prasītāja: VOLÁNBUSZ Zrt.

Atbildētāja: Bács-Kiskun Vármegyei Kormányhivatal

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Regulas Nr. 561/2006 ⁽¹⁾ 9. panta 3. punktā ietvertu jēdzienu “darba devēja darbības centrs, kur transportlīdzekļa vadītājs parasti atrodas” var interpretēt tādējādi, ka ar to ir jāsaprot vieta, kur konkrēti ir bāzēts transportlīdzekļa vadītājs, proti, pasažieru autopārvadājumu uzņēmuma telpas vai autostāvvietas, vai cits ģeogrāfisks punkts, kas definēts kā maršruta sākuma vieta, no kuras transportlīdzekļa vadītājs regulāri sniedz savus pakalpojumus un uz kuru šo pakalpojumu sniegšanas noslēgumā viņš atgriežas, pildot savus pienākumus parastos apstākļos un neievērojot īpašus sava darba devēja norādījumus?
- 2) Vai, novērtējot, vai noteikta vieta ir “darba devēja darbības centrs, kur transportlīdzekļa vadītājs parasti atrodas” Regulas Nr. 561/2006 9. panta 3. punkta izpratnē, ir nozīme tam, vai minētā vieta ir aprīkota ar atbilstošām telpām (piemēram, higiēnas un labierīcību telpas, atpūtas vieta)?
- 3) Vai, novērtējot, vai noteikta vieta ir darba devēja darbības centrs, kur transportlīdzekļa vadītājs parasti atrodas, Regulas Nr. 561/2006 9. panta 3. punkta izpratnē, ir nozīme tam, ka šīs konkrētās bāzes vietas atrašanās vieta ir labvēlīga darbiniekiem (transportlīdzekļu vadītājiem), jo tā jebkurā gadījumā atrodas tuvāk viņu mājām nekā komercreģistrā reģistrētās uzņēmuma darījumdarbības vietas un filiāles, un tādējādi transportlīdzekļu vadītāju ceļā pavadītais laiks ir īsāks par to, kas viņiem būtu nepieciešams, ja viņi darbu sāktu un pabeigtu šajās darījumdarbības vietās vai filiālēs?

- 4) Vai gadījumā, ja Regulas Nr. 561/2006 9. panta 3. punktā ietvertu jēdzienu “darba devēja darbības centrs, kur transportlīdzekļa vadītājs parasti atrodas” nevar definēt kā vietu, kur konkrēti ir bāzēts transportlīdzekļa vadītājs, proti, pasažieru autopārvadājumu uzņēmuma telpas vai autostāvvietu, vai cits ģeogrāfisks punkts, kas definēts kā maršruta sākuma vieta, no kuras transportlīdzekļa vadītājs regulāri sniedz savus pakalpojumus un uz kuru šo pakalpojumu sniegšanas noslēgumā viņš atgriežas, pildot savus pienākumus parastos apstākļos un neievērojot īpašus sava darba devēja norādījumus, Regulā Nr. 561/2006 ietvertu šī jēdziena definīciju, ņemot vērā šīs regulas 5. apsvērumu, var uzskatīt par noteikumu attiecībā uz darba apstākļiem, saistībā ar kuru nozares darba devēji un darba ņēmēji, noslēdzot darba koplīgumu vai kā citādi, var paredzēt darbiniekiem labvēlīgākus nosacījumus?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Regula (EK) Nr. 561/2006 (2006. gada 15. marts), ar ko paredz dažu sociālās jomas tiesību aktu saskaņošanu saistībā ar autotransportu, groza Padomes Regulu (EEK) Nr. 3821/85 un Padomes Regulu (EK) Nr. 2135/98 un atceļ Padomes Regulu (EEK) Nr. 3820/85 (OV 2006, L 102, 1. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 17. martā iesniedza Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen) (Zviedrija) – Naturvårdsverket/Nouryon Functional Chemicals AB

(Lieta C-166/23)

(2023/C 189/30)

Tiesvedības valoda – zviedru

Iesniedzējtiesa

Svea Hovrätt (Mark- och miljööverdomstolen)

Pamatlietas puses

Prasītāja: Naturvårdsverket

Atbildētāja: Nouryon Functional Chemicals AB

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Emisijas kvotu tirdzniecības direktīvas (¹) I pielikuma 5. punktā paredzētais izņēmums attiecībā uz bīstamo atkritumu sadedzināšanas iekārtām, saskaņā ar kuru siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas atļauja ir vajadzīga visām iekārtām, kurās sadedzina kurināmo, izņemot bīstamo atkritumu sadedzināšanas iekārtas, ir piemērojams visām vienībām, kurās tiek sadedzināti bīstamie atkritumi, vai arī izņēmuma piemērošanai ir vajadzīgs kāds kvalificējošs apstāklis? Ja šāds apstāklis ir vajadzīgs, vai izņēmuma piemērošanā izšķiroša nozīme ir vienības mērķim, vai tomēr nozīme ir arī citiem apstākļiem?
- 2) Ja mērķis ir tik svarīgs novērtējumā, vai izņēmums tomēr būtu jāpiemēro vienībai, kurā tiek sadedzināti bīstamie atkritumi, bet tās galvenais mērķis nav sadedzināt atkritumus?
- 3) Ja izņēmums attiecas tikai uz vienību, kuras galvenais mērķis ir bīstamo atkritumu sadedzināšana, kādi kritēriji būtu jāpiemēro, izvērtējot mērķi?
- 4) Ja novērtējumā izšķiroša nozīme ir tam, vai vienība ir uzskatāma par tādas iekārtas darbības neatņemamu sastāvdaļu, par kuru saskaņā ar Direktīvu ir jāsaņem atļauja, piemēram, kā norādīts Komisijas norādījumu 3.3.3. iedaļā, kādas prasības ir jāievēro, lai vienību uzskatītu par integrētu? Vai var prasīt, piemēram, lai ražošana bez šīs vienības nebūtu iespējama vai nebūtu atļauta (skat. ES Komisijas norādījumu 14. lpp., 14. piezīmi), vai arī var pietikt ar to, ka vienība ir tehniski savienota ar iekārtu un bīstamie atkritumi vienībā nonāk tikai no iekārtas?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2003/87/EK (2003. gada 13. oktobris), ar kuru nosaka sistēmu siltumnīcas efektu izraisošo gāzu emisijas kvotu tirdzniecībai Savienībā un groza Padomes Direktīvu 96/61/EK (OV 2003, L 275, 32. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 20. martā iesniedza *Landgericht Frankfurt am Main* (Vācija) – *trendtours Touristik GmbH/SH*

(Lieta C-170/23, *trendtours Touristik*)

(2023/C 189/31)

Tiesvedības valoda – vācu

Iesniedzējtiesa

Landgericht Frankfurt am Main

Pamatlietas puses

Prasītāja: *trendtours Touristik GmbH*

Atbildētājs: SH

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas (ES) 2015/2302 ⁽¹⁾ 12. panta 2. punkta pirmais teikums ir jāinterpretē tādējādi, ka ceļojumu organizatora paredzētā kompensācija par līguma izbeigšanu ir jāmaksā, ja ceļojuma laikā ārkārtēju un nenovēršamu apstākļu dēļ vairs nav būtiska ierobežojuma, pat ja pirms tam šādi apstākļi, iespējams, ir bijuši, kā rezultātā, iespējams, būtu bijis noteikts būtisks ierobežojums, vai arī jautājumā par to, vai ārkārtēji un nenovēršami apstākļi ir iemesls būtiskam ceļojuma ierobežojumam, nozīme ir tikai uz prognozi balstītam lēmumam, kas pieņemts brīdī, kad ir paziņots par līguma izbeigšanu?
- 2) Ja nozīme ir uz prognozi balstītam lēmumam, līdz kuram brīdim ceļotājam ir jānogaida, lai tas būtu tiesīgs paziņot par līguma izbeigšanu, nemaksājot kompensāciju par līguma izbeigšanu, arī tad, ja uz ārkārtēju un nenovēršamu apstākļu pamata pasludinātais būtiskais ierobežojums pēc tam tiek atcelts?

⁽¹⁾ Parlamenta un Padomes Direktīva (ES) 2015/2302 (2015. gada 25. novembris) par kompleksiem ceļojumiem un ar tiem saistītiem ceļojumu pakalpojumiem, ar ko groza Regulu (EK) Nr. 2006/2004 un Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvu 2001/83/ES un atceļ Padomes Direktīvu 90/314/EEK (OV 2015, L 326, 1. lpp.)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 28. martā iesniedza *Consiglio di Stato* (Itālija) – *Autorità di regolazione dei trasporti/Lufthansa Linee Aeree Germaniche u.c.*

(Lieta C-204/23, *Lufthansa Linee Aeree Germaniche u c.*)

(2023/C 189/32)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Consiglio di Stato

Pamatlietas puses

Prasītāja: *Autorità di regolazione dei trasporti*

Atbildētājas: *Lufthansa Linee Aeree Germaniche, Austrian Airlines AG, Brussels Airlines SA/NV, Swiss International Air Lines Ltd, Lufthansa Cargo AG*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Direktīvas 2009/12/EK ⁽¹⁾ 11. panta 5. punkts – tiesību norma, kas attiecas uz lidostu nozari – ir jāinterpretē tādējādi, ka Iestādi finansē tikai ar lidostas maksas noteikšanu vai arī, izmantojot citu finansēšanas veidu, kā piemēram, nodevas uzlikšanu (kolēģija uzskata, ka Iestādes finansēšanai paredzēto summu iekasēšana no lidostas maksas ir vienīgi dalībvalsts iespēja)?

- 2) Vai lidostas maksai vai nodevai, ko var noteikt uzraudzības iestādes finansēšanai saskaņā ar Direktīvas 2009/12/EK 11. panta 5. punktu, ir jāattiecas tikai uz konkrētiem pakalpojumiem un izmaksām – kas tomēr nav norādīti direktīvā – vai arī pietiek ar to saistību ar Iestādes darbības izmaksām, kuras izriet no valsts pārvaldē iesniegtajiem un tās kontrolētajiem budžetiem?
- 3) Vai Direktīvas 2009/12/EK 11. panta 5. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka lidostas maksu var noteikt tikai subjektiem, kuri ir rezidenti vai ir reģistrēti saskaņā ar tās valsts tiesību aktiem, kura ir izveidojusi Iestādi; un vai tas var attiekties arī uz nodevām, kas uzliktas Iestādes darbības finansēšanai?

(¹) Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīva 2009/12/EK (2009. gada 11. marts) par lidostas maksām (OV 2009, L 70, 11. lpp.).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2023. gada 30. martā iesniegusi Corte suprema di cassazione (Itālija) – AX

(Lieta C-208/23, Martiesta (¹))

(2023/C 189/33)

Tiesvedības valoda – itāļu

Iesniedzējtiesa

Corte suprema di cassazione

Pamatlietas puses

Kasācijas sūdzības iesniedzēja: AX

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Pamatlēmuma 2002/584/TI (²) par Eiropas apcietināšanas orderi 1. panta 2. un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka izpildes tiesu iestādei ir jāatsaka vai katrā ziņā jāatliek grūtnieces vai mātes, ar kuru kopā dzīvo nepilngadīgi bērni, nodošana?
- 2) Ja atbilde uz šo jautājumu ir apstiprinoša, vai Pamatlēmuma 2002/584/TI 1. panta 2. un 3. punkts un 3. un 4. pants – ciktāl tie uzliek pienākumu nodot grūtnieci vai māti, saraujot saikni ar nepilngadīgiem bērniem, kas dzīvo kopā ar viņu, un ņemot vērā “best interest of the child” [bērna intereses] – ir saderīgi ar Eiropas Savienības Pamattiesību hartas 3., 4., 7., 24. un 35. pantu, ņemot vērā arī Eiropas Cilvēktiesību tiesas judikatūru un dalībvalstu kopīgas konstitucionālās tradīcijas?

(¹) Šīs lietas nosaukums ir izdomāts. Tas neatbilst neviena lietas dalībnieka patiesajam vārdam.

(²) Padomes Pamatlēmums (2002. gada 13. jūnijs) Eiropas apcietināšanas orderi un par nodošanas procedūrām starp dalībvalstīm (OV 2002, L 190, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 31. martā – Eiropas Komisija/Portugāles Republika

(Lieta C-210/23)

(2023/C 189/34)

Tiesvedības valoda – portugāļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: P. Caro de Sousa un M. Noll-Ehlers)

Atbildētāja: Portugāles Republika

Prasītājas prasījumi

- atzīt, ka, pareizi netransponējama 2. panta 4. punktu, 4. panta 5. punkta b) apakšpunktu, 6. panta 2. punkta d) apakšpunktu, 8.a panta 4. punktu, 4. panta 3. punktu kopsakarā ar III pielikuma 2. punkta b) apakšpunktu un c) apakšpunkta vi) punktu [Eiropas Parlamenta un Padomes] Direktīvā 2011/92/ES [(2011. gada 13. decembris)] par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu⁽¹⁾, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Direktīvu 2014/52/ES⁽²⁾, Portugāles Republika nav izpildījusi minētajā Direktīvā 2011/92/ES paredzētos pienākumus;
- piespriest Portugāles Republikai atļūdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka Portugāles Republika nav pareizi transponējusi Portugāles tiesību sistēmā vairākus Eiropas Parlamenta un Padomes Direktīvas 2011/92/ES (2011. gada 13. decembris) par dažu sabiedrisku un privātu projektu ietekmes uz vidi novērtējumu, kas grozīta ar Eiropas Parlamenta un Padomes 2014. gada 16. aprīļa Direktīvu 2014/52/ES (turpmāk tekstā atjauninātajā un konsolidētajā versijā – “direktīva”), pantus. 2019. gada 11. oktobrī Komisija Portugāles Republikai nosūtīja brīdinājuma vēstuli. Pēc tam 2021. gada 12. novembrī Portugāles Republikai tika nosūtīts argumentēts atzinums. Komisija tagad ceļ šo prasību, balstoties uz šādiem pamatiem:

- Portugāles Republika ir pārkāpusi direktīvas 2. panta 4. punktu, minētajā tiesību normā paredzēto atbrīvojumu no ietekmes uz vidi novērtējuma (turpmāk tekstā – “IVN”) procedūrām piemērodama ne tikai gadījumos, kuros [direktīvas] tiesību normu piemērošana var apdraudēt projekta mērķi;
- Portugāles Republika ir pārkāpusi direktīvas 4. panta 5. punktu, noteikdama, ka projekti netiek pakļauti IVN, ja iestāde, kam ir jāveic šis novērtējums, tiesību aktos noteiktajā termiņā nesniedz atzinumu par to, ka attiecībā uz šiem projektiem jāveic IVN;
- Portugāles Republika ir pārkāpusi direktīvas 6. panta 2. punktu, nenoteikdama, ka, tiklīdz tas ir saprātīgi iespējams, sabiedrība ar atbilstīgiem līdzekļiem ir jāinformē par iespējamo IVN lēmumu būtību vai – ja iespējams tikai viens lēmums – šā lēmuma projektu;
- Portugāles Republika ir pārkāpusi direktīvas 8.a panta 4. punktu, nenoteikdama, ka to parametru veidiem, attiecībā uz kuriem jāveic monitorings, un monitoringa ilgumam, kas ir norādīti lēmumā par atļaujas piešķiršanu projektam, jābūt samērīgam ar ierosinātā projekta raksturu, īstenošanas vietu un apjomu, kā arī tā ietekmes uz vidi būtiskumu.
- Portugāles Republika ir pārkāpusi direktīvas 4. panta 3. punktu kopsakarā ar III pielikuma 2. punkta b) apakšpunktu, dabas resursu “pieejamību” neietverdama kā kritēriju, kas ir jāņem vērā, lai noteiktu, vai projektam ir jāveic IVN.
- Portugāles Republika ir pārkāpusi direktīvas 4. panta 3. punktu kopsakarā ar direktīvas [III pielikuma] 2. punkta c) apakšpunkta vi) punktu, neizdarīdama atsauci uz “Savienības tiesību aktiem” vai teritorijām, “kurās [...] tiek uzskatīts, ka [neatbilstība vides kvalitātes standartiem] pastāv”, kad tā ir uzskaitījusi elementus, kam ir nozīme, nosakot teritorijas, kurās ir jānovērtē dabiskās vides absorbcijas spēja, kā atbilstīgu kritēriju, lai noteiktu, vai projektam ir jāveic IVN.

⁽¹⁾ OV 2012, L 26, 1. lpp.

⁽²⁾ OV 2014, L 124, 1. lpp.

Apelācijas sūdzība, ko 2023. gada 17. aprīlī European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) iesniedza par Vispārējās tiesas (trešā palāta) 2023. gada 7. februāra rīkojumu lietā T-81/22 Euranimi/Komisija

(Lieta C-252/23 P)

(2023/C 189/35)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Apelācijas sūdzības iesniedzēja: European Association of Non-Integrated Metal Importers & distributors (Euranimi) (pārstāvji: M. Campa, D. Rovetta, V. Villante, avvocati, P. Gjørtler, advokat)

Otra lietas daļībniece: Eiropas Komisija

Prasījumi

Apelācijas sūdzības iesniedzējas prasījumi Tiesai ir šādi:

- atzīt šo apelācijas sūdzību par pieņemamu;
- atcelt pārsūdzēto rīkojumu un atzīt *Euranimi* prasību par pieņemamu;
- nodot lietu Vispārējai tiesai, lai tā vēlreiz pēc būtības izskatītu *Euranimi* prasību;
- piespriest Eiropas Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saistībā ar šo apelācijas tiesvedību un pirmās instances tiesvedību.

Pamati un galvenie argumenti

Apelācijas sūdzības pamatojumā apelācijas sūdzības iesniedzēja izvirza trīs galvenos pamatus:

Pirmais pamats: esot pieļauta tiesību kļūda LESD 263. panta ceturtais daļas, konkrētāk, tieša un individuāla skārums kritērija interpretācijā, proti, esot nepareizi kvalificēti fakti.

Otrais pamats: esot pieļauta tiesību kļūda LESD 263. panta ceturtais daļas pēdējās teikuma daļas, konkrētāk, kritērija un jēdziena “reglamentējoš[s] akt[s], kas [...] nav saistīts ar īstenošanas pasākumiem” interpretācijā, proti, esot nepareizi kvalificēti fakti un esot sagrozīti pierādījumi.

Trešais pamats: esot nepareizi kvalificēti fakti un esot sagrozīti pierādījumi.

VISPĀRĒJĀ TIESA

Vispārējās tiesas 2023. gada 19. aprīļa spriedums – PP u. c./Parlaments

(Lieta T-39/21) ⁽¹⁾

(Civildienests – Ierēdņi – Ar Covid-19 pandēmiju saistītā veselības krīze – Lēmums, ar kuru atļauj strādāt nepilnu darba laiku, lai rūpētos par tuviniekiem ārpus dienesta vietas – Iespējas veikt pilna laika tāldarbu ārpus dienesta vietas neesamība – Kļūdas pirmstiesas procedūrā – Lēmums, ar kuru apmierināts pieteikums par nepilna darba laika darbu – Intereses celt prasību neesamība – Nepieņemamība – Atalgojums – Ekspatriācijas pabalsta izmaksas apturēšana – Civildienesta noteikumu 62. un 69. pants – Civildienesta noteikumu VII pielikuma 4. panta pārkāpums)

(2023/C 189/36)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāji: PP, PQ, PR, PS, PT (pārstāve: M. Casado García-Hirschfeld, avocate)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāves: S. Seyr, D. Boytha un M. Windisch)

Priekšmets

Ar prasību, kas ir pamatota ar LESD 270. pantu, prasītāji būtībā lūdz, pirmkārt, atcelt Eiropas Parlamenta 2020. gada 14. aprīļa lēmumus, ar kuriem PQ un PS ir atļauts strādāt nepilna darba laika darbu ārpus savas dienesta vietas Covid-19 pandēmijas dēļ, 2020. gada 18. maija lēmumu, ar kuru PP ir atļauts strādāt nepilna darba laika darbu ārpus savas dienesta vietas Covid-19 pandēmijas dēļ, 2020. gada 7., 15. un 16. aprīļa un 19. maija lēmumus, ar kuriem tika apturēta prasītāju ekspatriācijas pabalsta izmaksa viņu darba laikposmā ārpus viņu dienesta vietas, kā arī 2020. gada 6. maija lēmumu, ar kuru tika atgūtas PR un PT pārmaksātās summas, un, otrkārt, atļidzināt kaitējumu, kas viņiem esot nodarīts ar šiem lēmumiem.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Parlamenta 2020. gada 19. maija lēmumu par ekspatriācijas pabalsta izmaksas apturēšanu PP.
- 2) Atcelt Parlamenta 2020. gada 7. aprīļa lēmumu par ekspatriācijas pabalsta izmaksas apturēšanu PR.
- 3) Atcelt Parlamenta 2020. gada 15. aprīļa lēmumu par ekspatriācijas pabalsta izmaksas apturēšanu PQ.
- 4) Atcelt Parlamenta 2020. gada 15. aprīļa lēmumu par ekspatriācijas pabalsta izmaksas apturēšanu PS.
- 5) Atcelt Parlamenta 2020. gada 16. aprīļa lēmumu par ekspatriācijas pabalsta izmaksas apturēšanu PT.
- 6) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 7) PP, PS, PR, PQ un PT sedz pusi no saviem tiesāšanās izdevumiem.
- 8) Parlaments sedz savus tiesāšanās izdevumus un atlīdzina pusi no PP un PS, kā arī PR, PQ un PT tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 110, 29.3.2021.

Vispārējās tiesas 2023. gada 19. aprīļa spriedums – *Gerhard Grund Gerüste/EUIPO – Josef-Grund-Gerüstbau* (“Josef Grund Gerüstbau”)

(Lieta T-749/21) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “Josef Grund Gerüstbau” – Agrāka valsts grafiska preču zīme “grund” – Relatīvs spēkā neesamības pamats – Sajaukšanas iespējas neesamība – Apzīmējumu līdzības neesamība – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2023/C 189/37)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Gerhard Grund Gerüste e.K.* (Kamp-Lintfort, Vācija) (pārstāvis: P. Lee, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: M. Eberl)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībiece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: *Josef-Grund-Gerüstbau GmbH* (Erfurte, Vācija) (pārstāvis: T. Staupendahl, advokāts)

Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2021. gada 22. septembra lēmumu lietā R 1925/2020-1.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Gerhard Grund Gerüste e. K.* atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 37, 24.1.2022.

Vispārējās tiesas 2023. gada 19. aprīļa spriedums – *OD/Eurojust*

(Lieta T-61/22) ⁽¹⁾

(Civildienests – Pagaidu darbinieki – Dienesta interesēs uz laiku veikta iecelšana citā amatā – Civildienesta noteikumu 7. pants – Lūgums sniegt palīdzību – Civildienesta noteikumu 24. pants – Pagaidu pārcelšanas pasākums – Jēdziens “nelabvēlīgs akts” – Tiesības tikt uzklaustām – Atbildība)

(2023/C 189/38)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: OD pārstāve: N. de Montigny, advokāte)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Aģentūra tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās (*Eurojust*) (pārstāvji: A. Terstegen-Verhaag un M. Castro Granja, kuriem palīdz D. Waelbroeck un A. Duron, advokāti)

Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 270. pantu, prasītāja lūdz, pirmkārt, atcelt 2021. gada 17. jūnija lēmumu, ar kuru Eiropas Savienības Aģentūra tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās (*Eurojust*) nolēma viņu uz laiku iecelt citā – [konfidenciāli] amatā, kā arī, vajadzības gadījumā, – 2021. gada 21. oktobra lēmumu, ar kuru *Eurojust* noraidīja viņas 2021. gada 22. jūnija sūdzību, un, otrkārt, atlīdzināt šo lēmumu dēļ viņai nodarīto kaitējumu.

Rezolutīvā daļa

- 1) Atcelt Eiropas Savienības Aģentūras tiesu iestāžu sadarbībai krimināllietās (Eurojust) 2021. gada 17. jūnija lēmumu par OD iecelšanu citā – [konfidenciāli] amatā uz laiku.
- 2) Prasību pārējā daļā noraidīt.
- 3) Eurojust sedz savus, kā arī atlīdzina OD tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 119, 14.3.2022.

Vispārējās tiesas 2023. gada 19. aprīļa spriedums – Siemens/Parlaments

(Lieta T-74/22) ⁽¹⁾

(Publiski līgumi – Publiski būvdarbu līgumi – Iepirkuma procedūra – Ugunsdrošības sistēmas atjaunošana Parlamenta ēkās Strasbūrā – Pretendenta piedāvājuma noraidīšana un līguma slēgšanas tiesību piešķiršana citiem pretendentiem – Ārpuslīgumiskā atbildība)

(2023/C 189/39)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Siemens SAS (Sendenī, Francija) (pārstāvji: E. Berkani un M. Blanchard, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Parlaments (pārstāvji: E. Taneva un V. Naglič)

Priekšmets

Ar šo prasību prasītāja lūdz, galvenokārt – pamatojoties uz LESD 263. pantu, atcelt Eiropas Parlamenta 2021. gada 8. decembra lēmumus par uzņēmumu apvienības, kurā ietilpst prasītāja un Eiffage Énergie Systèmes – Alsace Franche-Comté, iepirkuma 06A 70/2021/M004, kas attiecas uz ugunsdrošības sistēmas atjaunošanu Parlamenta ēkās Strasbūrā (Francija), 1. un 2. daļā iesniegto piedāvājumu nepieņemšanu un līguma slēgšanas tiesību piešķiršanu citiem pretendentiem, un, pakārtoti – pamatojoties uz LESD 268. pantu, atlīdzināt kaitējumu, kas tai nodarīts apstrīdēto lēmumu pieņemšanas dēļ.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) Siemens SAS atlīdzina tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 138, 28.3.2022.

Vispārējās tiesas 2023. gada 19. aprīļa spriedums – OQ/Komisija

(Lieta T-162/22) ⁽¹⁾

(Civildienests – Ierēdņi – Disciplinārlieta – Disciplinārsods – Atstādināšana no amata bez pensijas tiesību samazinājuma – Civildienesta noteikumu IX pielikuma 10. pants – Samērīgums – Pienākums norādīt pamatojumu)

(2023/C 189/40)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītājs: OQ (pārstāvji: M. Maes un J.-N. Louis, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija (pārstāvji: T. Bohr un L. Vernier)

Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 270. pantu, prasītājs lūdz atcelt, pirmkārt, Eiropas Komisijas 2021. gada 19. maija lēmumu, ar kuru tā viņam piemērojusi disciplinārsodu – atstādināšanu no amata bez pensijas tiesību samazinājuma, un, otrkārt, 2021. gada 15. decembra lēmumu, ar kuru Komisija noraidījusi viņa sūdzību.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) OQ sedz savus, kā arī atlīdzina Eiropas Komisijas tiesāšanās izdevumus.

⁽¹⁾ OV C 198, 16.5.2022.

Vispārējās tiesas 2023. gada 19. aprīļa spriedums – *Zitro International/EUIPO – e-gaming* (Smaidīņš ar cilindra cepuri)

(Lieta T-491/22) ⁽¹⁾

(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes, kas attēlo smaidīņu ar cilindra cepuri, reģistrācijas pieteikums – Agrāka Eiropas Savienības grafiska preču zīme, kas attēlo izdomātu personāžu – Relatīvs atteikuma pamats – Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkts)

(2023/C 189/41)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Zitro International Sàrl* (Luksemburga, Luksemburga) (pārstāvis: A. Canela Giménez, advokāts)

Atbildētājs Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: D. Stoyanova-Valchanova un D. Gája)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *e-gaming s. r. o.* (Prāga, Čehijas Republika)

Priekšmets

Ar prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas ceturtās padomes 2022. gada 30. maija lēmumu lietā R 2005/2021-4.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt.
- 2) *Zitro International Sàrl* sedz savus tiesāšanās izdevumus pati.
- 3) Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO) sedz savus tiesāšanās izdevumus pats.

⁽¹⁾ OV C 380, 3.10.2022.

Vispārējās tiesas 2023. gada 31. marta rīkojums – Eggers & Franke/EUIPO – E. & J. Gallo Winery (“EF”)**(Lieta T-183/22) ⁽¹⁾****(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Iebildumu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)**

(2023/C 189/42)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eggers & Franke Holding GmbH (Brēmene, Vācija) (pārstāvji: A. Ebert-Weidenfeller un H. Förster, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: E. Nicolás Gómez un T. Klee)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: E. & J. Gallo Winery (Modesto, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: V. von Bomhard un J. Fuhrmann, advokāti)

Priekšmets

Ar prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt EUIPO Apelācijas piektās padomes 2022. gada 4. februāra lēmumu lietā R 729/2021-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp E. & J. Gallo Winery un Eggers & Franke Holding GmbH.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Eggers & Franke Holding GmbH un E. & J. Gallo Winery sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī katra atlīdzina pusi no Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumiem.

⁽¹⁾ OV C 207, 23.5.2022.**Vispārējās tiesas 2023. gada 31. marta rīkojums – Eggers & Franke/EUIPO – E. & J. Gallo Winery (“E & F”)****(Lieta T-184/22) ⁽¹⁾****(Eiropas Savienības preču zīme – Iebildumu process – Iebildumu atsaukšana – Tiesvedības izbeigšana pirms sprieduma taisīšanas)**

(2023/C 189/43)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eggers & Franke Holding GmbH (Brēmene, Vācija) (pārstāvji: A. Ebert-Weidenfeller un H. Förster, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvji: E. Nicolás Gómez un T. Klee)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece, persona, kas iestājusies lietā Vispārējā tiesā: E. & J. Gallo Winery (Modesto, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvji: V. von Bomhard un J. Fuhrmann, advokāti)

Priekšmets

Ar prasību, kas ir pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt EUIPO Apelācijas piektās padomes 2022. gada 15. februāra lēmumu lietā R 730/2021-5 attiecībā uz iebildumu procesu starp E. & J. Gallo Winery un Eggers & Franke Holding GmbH.

Rezolutīvā daļa

- 1) Izbeigt tiesvedību lietā par šo prasību.
- 2) Eggers & Franke Holding GmbH un E. & J. Gallo Winery sedz savus tiesāšanās izdevumus, kā arī katra atlīdzina pusi no Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) tiesāšanās izdevumiem.

(¹) OV C 207, 23.5.2022.

**Vispārējās tiesas 2023. gada 31. marta rīkojums – Mocom Compounds/EUIPO – Centemia Conseils
("Near-to-Prime")**

(Lieta T-472/22) (¹)

(Eiropas Savienības preču zīme – Spēkā neesamības atzīšanas process – Eiropas Savienības vārdiska preču zīme "Near-to-Prime" – Absolūts spēkā neesamības pamats – Aprakstošs raksturs – Regulas (EK) Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts (tagad Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta c) apakšpunkts) – Acīmredzami juridiski nepamatota prasība)

(2023/C 189/44)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Hamburga, Vācija) (pārstāve: J. Bornholdt, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (pārstāvis: T. Klee)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Centemia Conseils (Angevillers, Francija)

Priekšmets

Ar prasību, kas pamatota ar LESD 263. pantu, prasītāja lūdz atcelt un grozīt Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma biroja (EUIPO) Apelācijas pirmās padomes 2022. gada 24. maija lēmumu lietā R 2178/2021-1.

Rezolutīvā daļa

- 1) Prasību noraidīt kā acīmredzami juridiski nepamatotu.
- 2) Katrs lietas dalībnieks savus tiesāšanās izdevumus sedz pats.

(¹) OV C 359, 19.9.2022.

Prasība, kas celta 2023. gada 27. februārī – Medel u.c./Komisija

(Lieta T-116/23)

(2023/C 189/45)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāji: Magistrats européens pour la démocratie et les libertés (Medel) (Strasbūra, Francija), International Association of Judges (Roma, Itālija), Association of European Administrative Judges (Trīre, Vācija), Stichting Rechters voor Rechters (Hāga, Nīderlande) (pārstāvji: C. Zatschler, SC, E. Egan McGrath, Barrister-at-law, A. Bateman un M. Delargy, Solicitors)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāju prasījumi Tiesai ir šādi:

- atcelt finansējuma nolīgumu starp Komisiju un Polijas Republiku, kas 2022. gada 24. augustā ir noslēgts atbilstoši Regulas 2021/241 23. panta 1. punktam;
- atcelt aizdevuma nolīgumu starp Komisiju un Polijas Republiku, kas 2022. gada 24. augustā ir noslēgts atbilstoši Regulas 2021/241 15. panta 2. punktam; un
- piespriest Komisijai segt savus, kā arī atlīdzināt prasītāju tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāji izvirza sešus pamatus.

1. Pirmajā pamatā tiek apgalvots, ka Padomes 2022. gada 17. jūnija īstenošanas lēmums par Polijas atveseļošanas un noturības plāna novērtējuma apstiprināšanu (turpmāk tekstā – “Padomes īstenošanas lēmums”), pamatojoties uz kuru Komisija noslēdza iepriekšminētos finansējuma un aizdevuma nolīgumus (turpmāk tekstā – “apstrīdētie finansējuma un aizdevuma nolīgumi”), neesot spēkā, jo Padome nav ievērojusi Tiesas judikatūru, kas izriet no 2019. gada 19. novembra sprieduma *A.K. u.c. (Polijas Augstākās tiesas Disciplinārlietu palātas neatkarība)* (C-585/18, C-624/18 un C-625/18, EU:C:2019:982), 2021. gada 15. jūlija sprieduma *Komisija/Polija (Tiesnešiem piemērojama disciplinārais režīms)* (C-791/19, EU:C:2021:596), 2020. gada 8. aprīļa rīkojuma *Komisija/Polija* (C-791/19 R, EU:C:2020:277) un Tiesas priekšsēdētāja vietnieka 2021. gada 14. jūlija rīkojuma *Komisija/Polija* (C-204/21 R, EU:C:2021:593), un esot pārkāpusi LES 2. pantu un 13. panta 2. punktu.

Turpinājumā prasītāji šajā pamatā apgalvo, ka Padome esot pārsniegusi savu kompetenci, ciktāl tā ir centusies noteikt, kādā veidā Polijai ir jāpilda Tiesas judikatūra attiecībā uz Polijas Augstākās tiesas Disciplinārlietu palātu (turpmāk tekstā – “Disciplinārlietu palāta”).

2. Otrajā pamatā tiek apgalvots, ka Padomes īstenošanas lēmums neesot spēkā, jo Padome esot pārkāpusi LES 2. pantu un 19. panta 1. punktu un Pamattiesību hartas (turpmāk tekstā – Harta) 47. pantu, kā to saistošā veidā ir interpretējusi Tiesa.

Šī pamata atbalstam prasītāji apgalvo, ka Padomes īstenošanas lēmuma pamatā esošie starpposma rādītāji esot pretrunā LES 2. pantam un 19. panta 1. punktam un Hartas 47. pantam, jo ar tiem:

- Disciplinārās palātas lēmumi nevis tiek atzīti par spēkā neesošiem, bet tiem tiek piešķirtas tiesiskas sekas,
 - tiek noteikti papildu procesuālie slogi, radīta neskaidrība un kavēšanās attiecībā uz tiesnešiem, kurus skar Disciplinārās palātas lēmumi, pieprasot konkrētajiem tiesnešiem savas godprātības pierādīšanai uzsākt jaunas procedūras Augstākā tiesā jaunajā izveidotajā palātā; un
 - pat netiek paredzēts, ka konkrētie tiesneši varētu vismaz uz laiku tikt atjaunoti amatā, kamēr tiek gaidīts pārskatīšanas procedūras iznākums.
3. Trešajā pamatā tiek apgalvots, ka Padomes īstenošanas lēmums neesot spēkā, jo Padomes īstenošanas lēmumā sniegtie FIG, F2G un F3G starpposma rādītāji neesot pietiekami, lai atjaunotu efektīvu tiesisko aizsardzību Polijā, kas ir iekšējās kontroles sistēmas darbības priekšnosacījums. Prasītāja apgalvo, ka ar apstrīdēto lēmumu tādējādi tiek pārkāpti Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2021/241 (2021. gada 12. februāris), ar ko izveido Atveseļošanas un noturības mehānismu (OV 2021, L 57, 17. lpp.), 20. panta 5. punkta e) apakšpunkts un 22. pants un LESD 325. pants, ar kuriem tiek izvirzīta prasība par faktiskas un efektīvas iekšējās kontroles esamību.
 4. Ceturtajā pamatā tiek apgalvots, ka Padomes īstenošanas lēmums neesot spēkā, jo Padome esot pieļāvusi tiesību kļūdu un/vai pieļāvusi acīmredzamas kļūdas vērtējumā, kad tā piemēroja Regulas 2021/241 19. panta 3. punktu, jo tā ir apstiprinājusi starpposma rādītājus kā “atbilstošus pasākumus” korupcijas novēršanai, atklāšanai un labošanai Polijā.
 5. Piektajā pamatā tiek apgalvots, ka Padomes īstenošanas lēmums neesot spēkā, jo Padome neesot atbilstoši norādījusi tā pamatojumu, tādējādi pārkāpjot LESD 296. pantu, Hartas 41. pantu un ES tiesību principus.

6. Sestajā pamatā tiek apgalvots, ka apstrīdētajos finansējuma un aizdevuma nolīgumos, kurus Komisija noslēgusi, esot pārsniegtas Komisijai piešķirtās pilnvaras atbilstoši Padomes īstenošanas lēmumam un Regulai (ES) 2021/241, un tādējādi pārkāptas Savienības tiesības, jo Finansējuma nolīguma 6. panta 5. punktā un 18. panta 1. punktā un Aizdevuma nolīguma 7. panta 5. punkta un 28. panta 1. punktā ir atļauta iespēja finansējumu piešķirt pat bez F1G, F2G un F3G starpposma rādītāju prasības ievērošanas, kas noteikts Padomes īstenošanas lēmumā.

Prasība, kas celta 2023. gada 13. martā – Swenters/Komisija

(Lieta T-142/23)

(2023/C 189/46)

Tiesvedības valoda – holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: Ivo Swenters (Hasselt, Beļģija) (pārstāvis: J. Coninx, *Advocaat*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atzīt prasību par pieņemamu un pamatotu formas un satura ziņā;
- līdz ar to atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest Komisijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasītājs, lai pamatotu prasību, kas vērsta pret Komisijas 2023. gada 13. janvāra lēmumu par viņa sūdzības par LESD 101. un 102. panta pārkāpumiem, ko izdarījuši SCR-Sibelco NV, Cimenteries C.B.R. Cementbedrijven NV, Grintbedrijf SBS NV, Kiezelgroeve Varenberg NV, Dragages Graviers et Travaux (Dragratra) NV, Sibelco Nederland BV, Van Nieuwpoort Groep BV, Heidelbergcement AG un Hülskens Holding GmbH & Co (Lieta AT.40683 – *Belgischer Sand*), noraidīšanu, izvirza divus pamatus:

1. Pirmais prasības pamats: Komisija neesot izpildījusi savu izmeklēšanas un pamatojuma norādīšanas pienākumu.

Komisija neesot izpildījusi pienākumu rūpīgi izmeklēt prasītāja norādītos apstākļus un vienošanās, lai gan konkurences izkropļojumi esot bijuši ievērojami. Komisija bez jebkādas pārbaudes esot noraidījusi prasītāja norādītos argumentus un apstrīdētajā lēmumā esot izdarījusi vienīgi virspusējus konstatējumus kopsavilkuma veidā.

2. Otrais prasības pamats: Komisija neesot pareizi izvērtējusi nozīmīgumu Savienībai.

Komisija esot nepamatoti uzskatījusi, ka prasītāja norādītie pārkāpumi šķietami attiecoties uz vienu dalībvalsti, un tādēļ faktisko apstākļu starptautiskais aspekts neesot konstatēts. Komisija arī neesot ņēmusi vērā pārkāpumu ilgumu un esot nepamatoti secinājusi, ka valsts tiesu instances un iestādes esot varējušas atbilstoši izvērtēt prasītāja norādīto konkurenci kropļojošo praksi.

Prasība, kas celta 2023. gada 8. aprīlī – Innovation & Entrepreneurship Business School/EUIPO – Thinksales (“Sales School Powered by IEBS”)

(Lieta T-182/23)

(2023/C 189/47)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – spāņu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Innovation & Entrepreneurship Business School, SL (Barselona, Spānija) (pārstāve: L. Torrents Homs, advokāte)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Thinksales, SL (Madrīde, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: prasītāja Vispārējā tiesā

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiskas preču zīmes “Sales School Powered by IEBS” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18°274 899

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2023. gada 8. februāra lēmums lietā R 834/2022-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu attiecībā uz precēm un pakalpojumiem, saistībā ar kuriem atteikts strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikums;
- pilnībā reģistrēt strīdus preču zīmi;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un Thinksales – atlīdzināt izdevumus saistībā ar procesu EUIPO iebildumu nodaļā un Apelācijas padomē.

Izvirzītais pamats:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 11. aprīlī – Insomnia/EUIPO – Black Insomnia Coffee (“BLACK INSOMNIA”)

(Lieta T-185/23)

(2023/C 189/48)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Insomnia Ltd (Dublina, Īrija) (pārstāvji: L. Cassidy, A. Reynolds un P. Smyth, Solicitors)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Black Insomnia Coffee Co. Ltd (Vinčestera, Apvienotā Karaliste)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “BLACK INSOMNIA” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 128 257

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2023. gada 3. februāra lēmums lietās R 679/2022-1 un R 692/2022-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā ir noraidīta apelācijas sūdzība lietā R 679/2022-1 un atteikts reģistrēt preču zīmi attiecībā uz apstrīdētajām precēm, kas ietilpst 25. klasē;
- piespriest atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 133. pantu un 134. panta 1. punktu.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkta pārkāpums.

**Prasība, kas celta 2023. gada 11. aprīlī – *Insomnia/EUIPO – Black Insomnia Coffee*
 (“BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY”)**

(Lieta T-186/23)

(2023/C 189/49)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Insomnia Ltd* (Dublina, Īrija) (pārstāvji: *L. Cassidy, A. Reynolds* un *P. Smyth, Solicitors*)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: *Black Insomnia Coffee Co. Ltd* (Vinčestera, Apvienotā Karaliste)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes reģistrācijas pieteikuma iesniedzēja: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiskas preču zīmes “BLACK INSOMNIA COFFEE COMPANY” reģistrācijas pieteikums – reģistrācijas pieteikums Nr. 18 128 261

Process EUIPO: iebildumu process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2023. gada 3. februāra lēmums lietās R 671/2022-1 un R 678/2022-1

Prasījumi

Prasītāja prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu daļā, kurā ir noraidīta apelācijas sūdzība lietā R 678/2022-1 un atteikts reģistrēt preču zīmi attiecībā uz apstrīdētajām precēm, kas ietilpst 25. klasē;
- piespriest atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 133. pantu un 134. panta 1. punktu.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 8. panta 5. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 13. aprīlī – IU Internationale Hochschule/EUIPO (“IU International University of Applied Sciences”)**(Lieta T-188/23)**

(2023/C 189/50)

Tiesvedības valoda – vācu

Lietas dalībnieki*Prasītāja:* IU Internationale Hochschule GmbH (Erfurte, Vācija) (pārstāve: A. Heise, advokāte)*Atbildētājs:* Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīme:* vārdiskas preču zīmes “IU International University of Applied Sciences” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – reģistrācijas pieteikums Nr. 1 628 092*Apstrīdētais lēmums:* EUIPO Apelācijas pirmās padomes 2023. gada 14. februāra lēmums lietā R 1951/2022-1**Prasījumi**

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 72. panta 2. punkta, aplūkojot to kopsakarā ar 7. panta 1. punkta c) apakšpunktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 72. panta 2. punkta, aplūkojot to kopsakarā ar 94. panta 1. punktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 13. aprīlī – The Mochi Ice Cream Company/EUIPO (“my mochi”)**(Lieta T-189/23)**

(2023/C 189/51)

Tiesvedības valoda – angļu

Lietas dalībnieki*Prasītāja:* The Mochi Ice Cream Company LLC (Vernona, Kalifornija, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāve A. Zalewska-O-rabona, advokāte)*Atbildētājs:* Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)**Informācija par procesu EUIPO***Strīdus preču zīme:* grafiskas preču zīmes “my mochi” starptautiska reģistrācija, ko attiecina uz Eiropas Savienību – reģistrācijas pieteikums Nr. 1 598 762

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2023. gada 30. janvāra lēmums lietā R 1684/2022-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta, to aplūkojot kopsakarā ar 7. panta 2. punktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 14. aprīlī – Peikko Group/EUIPO – Anstar (Metāla siju celtniecības vajadzībām forma)

(Lieta T-192/23)

(2023/C 189/52)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Peikko Group Oy (Lahti, Somija) (pārstāvji: M. Müller un A. Fottner, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Anstar Oy (Villähde, Somija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja Vispārējā tiesā

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības trīsdimensiju preču zīme (Metāla siju celtniecības vajadzībām forma) – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 18 139 145

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas piektās padomes 2023. gada 7. februāra lēmums lietā R 2180/2021-5

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- noraidīt pieteikumu par attiecīgās preču zīmes atzīšanu par spēkā neesošu;
- piespriest atbildētājam un otrai procesa Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt prasītājas tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā un izdevumus, kas radušies procesā Apelācijas padomē.

Izvirzītais pamats

- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunkta, lasot kopsakarā ar 7. panta 1. punkta e) apakšpunkta ii) punktu, pārkāpums.
-

Prasība, kas celta 2023. gada 13. aprīlī – MegaFon/Padome**(Lieta T-193/23)**

(2023/C 189/53)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieces

Prasītāja: MegaFon OAO (Maskava, Krievija) (pārstāvis: J. Grand d'Esnon, advokāts)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt Padomes 2023. gada 25. februāra Regulu (ES) Nr.°2023/427 ⁽¹⁾, ciktāl tā attiecas uz MegaFon;
- atcelt Padomes 2023. gada 25. februāra Lēmumu Nr.°2023/434/KĀDP ⁽²⁾, ciktāl tas attiecas uz MegaFon;
- līdz ar to atcelt:
 - 2014. gada 31. jūlija Regulas (ES) Nr.°833/2014 IV pielikumu, ciktāl tas attiecas uz MegaFon;
 - 2014. gada 31. jūlija Lēmuma Nr.°2014/512/KĀDP IV pielikumu, ciktāl tas attiecas uz MegaFon;
- piespriest Eiropas Savienības Padomei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus saskaņā ar Vispārējās tiesas Reglamenta 140. panta b) punktu.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, kas esot pārkāptas tiesības uz aizstāvību un tiesības uz efektīvu tiesību aizsardzību tiesā. Prasītāja uzskata, ka Padome tai neesot iepriekš paziņojusi lēmumu, ar kuru MegaFon ir iekļauta Regulas (ES) Nr.°833/2014 un Lēmuma Nr.°2014/512/KĀDP (turpmāk tekstā – “2014. gada 31. jūlija tiesību akti”) IV pielikumā un tai neesot devusi iespēju sniegt apsvērumus, lai gan tās ieskatā tai tas bija jādara saskaņā ar principiem, kuri attiecas uz tiesību uz aizstāvību ievērošanu.
2. Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka neesot norādīts pamatojums lēmumam MegaFon iekļaut 2014. gada 31. jūlija tiesību aktu IV pielikumā. Prasītāja pārmet Padomei, ka tā tai neesot paziņojusi argumentus, pamatojoties uz kuriem tā ir iekļauta 2014. gada 31. jūlija tiesību aktu IV pielikumā.
3. Ar trešo pamatu tiek apgalvots, ka prasītājai noteiktās sankcijas esot prettiesiskas, jo tās esot balstītas uz kļūdu vērtējumā, tādēļ ka argumenti šo sankciju pamatojumam esot kļūdaini un katrā ziņā neesot pierādīti.
4. Ar ceturto pamatu tiek apgalvots, ka ar 2023. gada 25. februāra tiesību aktiem neesot ievērots samērīguma princips.

⁽¹⁾ Padomes Regula (ES) 2023/427 (2023. gada 25. februāris), ar kuru groza Regulu (ES) Nr. 833/2014 par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā (OV 2023, L 59 I, 6. lpp.).

⁽²⁾ Padomes Lēmums (KĀDP) 2023/434 (2023. gada 25. februāris), ar kuru groza Lēmumu 2014/512/KĀDP par ierobežojošiem pasākumiem saistībā ar Krievijas darbībām, kas destabilizē situāciju Ukrainā (OV 2023, L 59 I, 593. lpp.).

**Prasība, kas celta 2023. gada 16. aprīlī – *Fractal Analytics/EUIPO – Fractalia Remote Systems*
("FRACTALIA")**

(Lieta T-194/23)

(2023/C 189/54)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Fractal Analytics, Inc. (Ņujorka, Ņujorka, Amerikas Savienotās Valstis) (pārstāvis: J. Güell Serra, advokāts)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (EUIPO)

Otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece: Fractalia Remote Systems, SL (Madride, Spānija)

Informācija par procesu EUIPO

Strīdus preču zīmes īpašniece: otra procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniece

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme "FRACTALIA" – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 3 620 887

Process EUIPO: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: EUIPO Apelācijas otrās padomes 2023. gada 31. janvāra lēmums lietā R 859/2022-2

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu;
- piespriest EUIPO un otrai procesa EUIPO Apelācijas padomē dalībniecei atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītie pamati:

- Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 27. panta 4. punkta saistībā ar Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunktu, aplūkojot kopsakarā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 19. panta 1. punktu, pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta pārkāpums;
- Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 58. panta 1. punkta a) apakšpunkta un Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2018/625 10. panta 3. punkta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 17. aprīlī – *CRA/Padome*

(Lieta T-201/23)

(2023/C 189/55)

Tiesvedības valoda – franču

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Communications Regulatory Authority (CRA) (Teherāna, Irāna) (pārstāvji: T. Clay, T. Zahedi Vafa un K. Mehtiyeva, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Savienības Padome

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt kā Eiropas Savienības tiesībām pretrunā esošu 2023. gada 23. janvāra Īstenošanas regulu 2023/152 ⁽¹⁾, ciktāl ar to prasītāja ir iekļauta Regulas Nr. 359/2011 I pielikumā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības atbalstam prasītāja izvirza četrus pamatus.

1. Pirmais prasības pamats attiecas uz Eiropas Savienības Padomes pieļauto pilnvaru pārsniegšanu. Prasītāja apgalvo, ka, nolemjot iekļaut prasītāju to personu sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi, Padome ir pārsniegusi savas pilnvaras, jo minētais lēmums esot pieņemts tikai starp prasītāju un Irānas Islāma Republikas valdību pastāvošas likumiskas saiknes dēļ.
2. Otrais prasības pamats attiecas uz apstrīdētā akta pamatojuma neesamību. Pēc prasītājas domām, Padomes lēmuma pamatojumam izklāstītie motīvi ir tikai faktiskie pieņēmumi, kuru kļūdainība ietekmē motivācijas pamatotību. Šis tīri formālais lēmuma pamatojums nozīmē pierādīšanas pienākuma pārņemšanu uz prasītāju, liekot tai pierādīt negatīvu faktu, lai apstrīdētu tās iekļaušanu to personu sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi.
3. Trešais prasības pamats attiecas uz kļūdu faktu vērtējumā. Prasītāja apgalvo, ka Padome, pirmkārt, ir pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un, otrkārt, nav pienācīgi pamatojusi lēmumu iekļaut prasītāju to vienību sarakstā, uz kurām attiecas ierobežojošie pasākumi.
4. Ceturtais prasības pamats attiecas uz samērīguma principa pārkāpumu. Prasītāja norāda, ka pret Irānu noteikto sankciju dēļ ir tikuši aizturēti rīki, kuri ir īpaši vajadzīgi prasītājai un viens no kuriem tiek izmantots, lai nepieļautu Irānas un tās kaimiņvalstu lietoto radiofrekvenču pārklāšanos, savukārt cits rīks, konkrēti, *Location Based System*, tiek izmantots, lai precīzi lokalizētu pieslēgtās ierīces. Turklāt par Padomes lēmuma nesamērīgumu liecina pret prasītāju veikto pasākumu seku smagums, jo tās spēja pildīt savus vispārējo interešu uzdevumus ir ļoti nelabvēlīgi ietekmēta.

⁽¹⁾ Padomes Īstenošanas regula (ES) 2023/152 (2023. gada 23. janvāris), ar kuru īsteno Regulu (ES) Nr. 359/2011 par ierobežojošiem pasākumiem, kas vērsti pret konkrētām personām, vienībām un struktūrām saistībā ar situāciju Irānā (OV 2023, L 20 I, 1. lpp.).

Prasība, kas celta 2023. gada 19. aprīlī – *Studiocanal/EUIPO – Leonine Distribution* (“ARTHAUS”)

(Lieta T-203/23)

(2023/C 189/56)

Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: *Studiocanal GmbH* (Berlīne, Vācija) (pārstāvji: *T. Dolde* un *C. Zimmer*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *Leonine Distribution GmbH* (Mīnhene, Vācija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības vārdiska preču zīme “ARTHAUS” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 6 988 216

Process *EUIPO*: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2023. gada 10. februāra lēmums lietā R 1532/2022-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to spēkā neesamības atzīšanas pieteikums ir atzīts par pieņemamu, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 7. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktu;
- piespriest EUIPO atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 63. panta 2. punkta, lasot kopsakarā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2017/1430 12. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 15. panta 2. punktu, pārkāpums.

Prasība, kas celta 2023. gada 19. aprīlī – *Studiocanal/EUIPO – Leonine Distribution* (“ARTHAUS”)**(Lieta T-204/23)**

(2023/C 189/57)

*Valoda, kādā sagatavots prasības pieteikums – vācu***Lietas dalībnieki**

Prasītāja: *Studiocanal GmbH* (Berlīne, Vācija) (pārstāvji: *T. Dolde* un *C. Zimmer*, advokāti)

Atbildētājs: Eiropas Savienības Intelektuālā īpašuma birojs (*EUIPO*)

Otra procesa *EUIPO* Apelācijas padomē dalībniece: *Leonine Distribution GmbH* (Mīnhene, Vācija)

Informācija par procesu *EUIPO*

Strīdus preču zīmes īpašniece: prasītāja

Strīdus preču zīme: Eiropas Savienības grafiska preču zīme “ARTHAUS” – Eiropas Savienības preču zīme Nr. 6 988 984

Process *EUIPO*: spēkā neesamības atzīšanas process

Apstrīdētais lēmums: *EUIPO* Apelācijas pirmās padomes 2023. gada 10. februāra lēmums lietā R 1533/2022-1

Prasījumi

Prasītājas prasījumi Vispārējai tiesai ir šādi:

- atcelt apstrīdēto lēmumu, ciktāl ar to spēkā neesamības atzīšanas pieteikums ir atzīts par pieņemamu, ņemot vērā Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 59. panta 1. punkta a) apakšpunktu, lasot to kopsakarā ar 7. panta 1. punkta b), c) un d) apakšpunktu;
- piespriest *EUIPO* atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Izvirzītais pamats:

Eiropas Parlamenta un Padomes Regulas (ES) 2017/1001 63. panta 2. punkta, lasot kopsakarā ar Komisijas Deleģētās regulas (ES) 2017/1430 12. panta 1. punkta b) apakšpunktu un 15. panta 2. punktu, pārkāpums.

ISSN 1977-0952 (elektroniskais izdevums)
ISSN 1725-5201 (papīra izdevums)

Eiropas Savienības
Publikāciju birojs
L-2985 Luksemburga
LUKSEMBURGA

LV